SĂ NE RUGĂM CU

FERICITUL VLADIMIR GHIKA

rugăciuni – novene – acatiste

Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice
Bucureşti 2019

Nihil obstat
+ Ioan Robu
Arhiepiscop Mitropolit de Bucureşti
1 octombrie 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Să ne rugăm cu Fericitul Vladimir Ghika : rugăciuni - novene - acatiste. - Bucureşti : Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice, 2019
ISBN 978-606-728-080-7
2

© 2019 Editura ARCB
www.editura-arcb.ro

Pentru comenzi:
Librăria Sf. Iosif
str. G-ral Berthelot 19, Bucureşti 010164
tel. 021 201 54 75
libraria@arcb.ro
www.librariasfiosif.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Monseniorul Ghika este o imagine strălucită de suflet consacrat pe care Domnul ni l-a dăruit nouă, Bisericii, deci şi ţării, ca să rămână prin viaţa, crucea şi martiriul lui pildă vie pentru timpul său şi pentru timpurile care vor veni. Când la 50 de ani a devenit preot, avea deja în urma sa o mare parte din viaţa în care nu numai că a simţit iubirea şi îndurarea lui Dumnezeu, dar le-a şi vestit pe acestea în fel şi chip, devenind el însuşi imagine vie a iubirii şi îndurării divine. Când a început, ca preot, să celebreze Liturgia Euharistică, trecuse deja de nenumărate ori prin taina liturgiei aproapelui.

În drum spre inima altarului de Jertfă Euharistică, Mons. Ghika purta în suflet multe taine din inimile oamenilor pe care i-a întâlnit, i-a învăţat, i-a sfătuit, i-a mângâiat şi binecuvântat, fiind pentru toţi, săraci şi bogaţi, sfinţi sau păcătoşi, sănătoşi sau bolnavi, mari sau mici, sare a pământului şi lumină purtătoare spre mântuire.

Drumurile lui prin lume au fost întotdeauna planificate şi străbătute nu de calcule sau interese omeneşti, ci de căutări continue ale voinţei lui

Dumnezeu, care inspiră omului consacrat Lui gânduri şi proiecte care uimesc şi care descoperă în cel ales de Dumnezeu adânci trăiri de rugăciune şi veghere, de intuiţii ale credinţei şi de jertfiri inspirate de iubirea de Dumnezeu.

Dacă s-ar apuca cineva să traseze liniile distanţelor străbătute de Monseniorul Ghika, ar ajunge, nu în prea mult timp, să ne dea imaginea clară a kilometrilor parcurşi de acest mare apostol; a încerca însă să cuprinzi cât de cât „zonele" universului scrutat de gândurile inimii şi minţii Monseniorului mi se pare a îndrăzni prea mult, chiar dacă impresionantul număr al cugetărilor pe care ni le-a lăsat ne-ar da o oarecare idee. Personal, mi se pare că Monseniorul Ghika a fost un ales special, un consacrat al tainei lui Dumnezeu, al tainei lumii şi al tainei omului, spirit în continuă căutare şi în neîncetată descoperire a lucrării lui Dumnezeu, statornic lucrător la mântuirea proprie şi la mântuirea aproapelui. Aşa îmi explic numărul mare al convertirilor, grija deosebită şi gingaşă pentru bolnavi, căutarea celor însinguraţi şi departe de Dumnezeu. Toate acestea formau şi crucea pe care zilnic o purta Monseniorul Ghika, maestru în a privi pământul ca să vadă cerul,

expert în ale omului, prin apropierea intimă de taina prezenţei lui Dumnezeu.

A iubit cu pasiune Biserica universală şi Biserica locală, iar această iubire i-a făcut crucea mai grea. Dragostea de Biserică l-a ţinut pe loc în România atunci când ar fi putut să plece din ţară şi astfel să evite închisoarea. Rămânând însă aici, s-a dedicat apărării credinţei şi Bisericii, şi aproape de vârsta de 80 de ani a fost închis la Jilava, unde multe alte persoane consacrate au suferit persecuţia comunistă. Şi acolo, între zidurile închisorii unde avea să-şi consume jertfa martirică, Monseniorul Ghika a dat strălucire consacrării sale aducând seninătate şi speranţă în inimile celor închişi, anchetaţi şi torturaţi.

Sper ca aceste rugăciuni şi meditaţii ale Monseniorului să aducă celor care le vor folosi spre creşterea lor spirituală seninătatea, dar şi curajul vieţii inspirate de prezenţa sublimă a Mântuitorului în Taina Euharistică.[1]

+ Ioan Robu,
Arhiepiscop Mitropolit de Bucureşti

---

[1] Cuvânt apărut iniţial în Vladimir Ghika, *Ora Sfântă,* Editura ARCB, Bucureşti 2012 – n. red.

RUGĂCIUNI LA FERICITUL VLADIMIR GHIKA

Rugăciune pentru canonizarea Fericitului Vladimir Ghika

Dumnezeule plin de bunătate, Tu l-ai dat Bisericii Tale pe Fericitul Vladimir Ghika, preot şi martir. Inspirându-i rugăciunea şi acţiunea, ai făcut din el un apostol îndrăzneţ, prieten al săracilor şi înfăptuitor al unităţii.

Condus la mărturia sângelui din iubire faţă de Biserica Ta, el a devenit un semn viu al fidelităţii faţă de ea. Prin mijlocirea sa, dă-ne harurile pe care ţi le cerem (*se spune harul cerut*).

Dă-ne să fie în curând numărat printre sfinţi şi dă-ne harul să-i imităm curajul, statornicia şi abandonul faţă de Providenţa Ta. Tu care vieţuieşti în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune pentru canonizarea Fericitului Vladimir Ghika

Doamne Isuse Cristoase, Marele şi Veşnicul Preot al sufletelor noastre, priveşte cu bunăvoinţă la poporul român, din sânul căruia l-ai

ales pe Vladimir Ghika. Fă ca exemplul său de credinţă şi de iubire să strălucească tot mai mult printre noi şi, pentru meritele şi sfinţenia martiriului său, dăruieşte-ne harul… (*se spune harul cerut*), pentru ca el să fie ridicat la cinstea altarelor, spre slava Ta, care vieţuieşti şi domneşti în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Bucură-te, Marie, Slavă Tatălui

Rugăciunea Sfintelor Răni şi a Sfântului Spin[2]

Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce pentru mântuirea noastră, cu adâncă căinţă, recunoştinţă, evlavie şi iubire mă gândesc la trupul Tău sfâşiat de biciul călăilor, la mâinile şi picioarele Tale pironite de cuie, la faţa Ta desfigurată de vânătăi şi mânjită de sânge şi

[2] Un fragment de spin din coroana Mântuitorului a fost dăruit Fericitului Ghika de către Arhiepiscopul de Paris, Cardinalul Verdier. Confiscată în închisoare şi recuperată după moartea Monseniorului de către fiii lui spirituali, relicva a fost încredinţată ulterior de Pr. Horia Cosmovici Arhiepiscopului de Bucureşti, Ioan Robu, putând fi venerată cu ocazii speciale în cadrul celebrărilor liturgice din Catedrala Sf. Iosif – n. red.

scuipături, la fruntea Ta rănită de coroana de spini şi la inima Ta străpunsă de suliţă. Toate aceste răni sunt preţul scump al mântuirii noastre, dar şi izvoare de multe haruri şi binecuvântări.

Cu sufletul profund îndurerat, îndrăznesc, o Răscumpărătorul meu, să cer binecuvântarea cu Sfântul Spin din coroana Ta, pentru a dobândi harul (*se spune harul cerut*). Prin aceste dureri ale Tale, pe care eu, păcătosul, le meditez acum cu pietate, dar mai ales pentru durerile provocate de spinii care Ţi-au străpuns fruntea, Te rog, Bune Isuse, să nu-mi fii Judecător, ci Mântuitor.

Plin de încredere, Îţi cer, Isuse, iertarea şi îndurarea, pentru meritele Sfintelor Tale Răni.

Domnul să ne binecuvânteze, să facă să strălucească Faţa Sa asupra noastră şi să Se îndure de noi! Amin.

Rugăciune la Fericitul Vladimir Ghika

(se poate spune timp de nouă zile ca novenă)

Doamne Isuse Cristoase, Marele şi Veşnicul Preot al sufletelor noastre, Tu i-ai trimis pe apostolii şi discipolii Tăi în lumea întreagă,

pentru a duce tuturor oamenilor vestea cea bună a iubirii Tale. În pragul sacrificiului Tău suprem pentru mântuirea lumii, la Cina de pe urmă, Te-ai rugat Tatălui ceresc ca Biserica Ta sa fie una.

Priveşte cu bunăvoinţă la poporul român, din sânul căruia l-ai ales pe Vladimir Ghika – suflet nobil atât din naştere, cât şi prin vocaţie. El a dat mărturie despre Tine cu zel apostolic pe toate meridianele pământului şi şi-a pecetluit credinţa neclintită în Tine cu preţul martiriului său.

Fă ca exemplul său de credinţă şi de iubire să strălucească tot mai mult printre noi. Aşa cum în vremea petrecerii sale pământeşti săvârşea, prin puterea Ta, măreţe fapte de binefacere, iar la chemarea Ta îmbina armonios Orientul cu Occidentul, tot astfel acum, pentru meritele şi sfinţenia martiriului său, dăruieşte-ne harul pe care ţi-l cerem din adâncul inimii (*se spune harul cerut*), pentru ca el să fie canonizat cât mai curând şi să mijlocească într-un viitor cât mai apropiat unirea tuturor creştinilor, spre slava Ta, care vieţuieşti şi domneşti în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Bucură-te, Marie, Slavă Tatălui

INVOCAŢII CĂTRE FERICITUL VLADIMIR GHIKA
(litanie)

Fericite Vladimir Ghika, *Roagă-te pentru noi!* *
Fericite Vladimir, ascultător supus voinţei divine,*
Fericite Vladimir, slujitor fidel în Biserica lui Cristos, *
Fericite Vladimir, dăruit cu totul activităţilor caritabile, *
Fericite Vladimir, voce neobosită de chemare la convertire, *
Fericite Vladimir, strălucit îndrumător spiritual, *
Fericite Vladimir, profet al timpurilor noastre, *
Fericite Vladimir, semănător al spiritului evanghelic,*
Fericite Vladimir, înzestrat cu prudenţă şi înţelepciune, *
Fericite Vladimir, mângâietor al celor disperaţi, *
Fericite Vladimir, călăuză spre Dumnezeu a celor cu inimile împietrite, *
Fericite Vladimir, apărătorul celor nedreptăţiţi, *

---

* *Roagă-te pentru noi!*

Fericite Vladimir, înger al blândeţii, *
Fericite Vladimir, floare a bunătăţii, *
Fericite Vladimir, model de laic consacrat, *
Fericite Vladimir, preot şi jertfă plăcută lui Dumnezeu, *
Fericite Vladimir, misionar în întreaga lume, *
Fericite Vladimir, mărturisitor al lui Cristos, *
Fericite Vladimir, vrednic ucenic în şcoala suferinţei,*
Fericite Vladimir, privire limpede asupra Bisericii din Orient şi Occident, *
Fericite Vladimir, exemplu de cinstire a Sfintei Euharistii şi a Maicii Domnului, *
Fericite Vladimir, om al rugăciunii statornice în timpurile noastre, *
Fericite Vladimir, orientat spre realizarea binelui comun, *
Fericite Vladimir, sărac printre cei mai săraci, *
Fericite Vladimir, condamnat pentru credinţa în Cristos şi a Bisericii, *
Fericite Vladimir, curajos apărător al adevărului, *
Fericite Vladimir, icoană a apostolatului discret şi rodnic, *
Fericite Vladimir, ucenic devotat în iubirea de Dumnezeu şi de aproapele, *

Fericite Vladimir, ocrotitorul familiilor, *
Fericite Vladimir, bucuria copiilor, *
Fericite Vladimir, îndrumătorul tinerilor şi al studenţilor, *
Fericite Vladimir, ajutorul tuturor celor suferinzi, *
Fericite Vladimir, lumina celor rătăciţi, *
Fericite Vladimir, susţinătorul unirii tuturor creştinilor, *
Fericite Vladimir, mijlocitorul cererilor şi rugăciunilor noastre, *

Roagă-te pentru noi, Fericite Vladimir,
Ca să ne facem vrednici de făgăduinţele lui Isus Cristos!

Să ne rugăm:

Dumnezeule atotputernic şi veşnic, care i-ai dat Fericitului Vladimir, preot şi martir, puterea să mărturisească prezenţa vie a iubirii Tale chiar şi în timpul persecuţiei, prin mijlocirea şi exemplul său, dăruieşte-ne harul să perseverăm în slujirea Ta, în comuniunea credinţei apostolice. Prin Cristos, Domnul nostru. Amin.

NOVENĂ
PENTRU DISCERNĂMÂNT SPIRITUAL

Drumul spre cer este strâmt,
dar este mai ușor să nu te rătăcești
pe o cărăruie decât pe un câmp.
V. Ghika

PREZENTAREA NOVENEI[4]

Această novenă conţine nouă etape care corespund la nouă zile de rugăciune. Pentru că reprezintă un itinerar spiritual coerent, este de preferat să se facă fără întrerupere. Se va alege în acest scop un moment propice în timpul zilei pentru realizarea lui, care să fie destul de fix pe cât posibil, cu o durată de douăzeci de minute. Participarea la Liturghia zilnică, pentru cei care pot, va însoți în mod favorabil novena.

---

[4] Textul Novenei a fost preluat din lucrarea lui Pierre Brun-Le Gouest, *Donnez-nous la lumière! Neuvaine de discernement spirituel avec le bienheureux Vladimir Ghika*, Salvator, Paris 2013. Traducere din limba franceză de Iulia Cojocariu – n. red.

În ziua a doua, primirea Sacramentului Pocăinţei este indicată. Acest demers face parte integrantă din novenă. În orice caz, roadele sunt condiţionate de ea.

Fiecare zi a novenei este gândită în mod identic: are propria sa valoare, constituind o etapă a unui drum spiritual coerent. Titlul indică în mod sintetic atitudinea spirituală pe care ne propunem să o obţinem. Ea este însoţită de un rod care desemnează harul care trebuie cerut pentru a o dobândi.

O scurtă introducere caută să încadreze etapa respectivă într-o perspectivă spirituală mai largă, în legătură cu viaţa concretă, umană şi creştină, a fiecărui botezat.

Urmează extrase din *Cuvântul Domnului* luate din *Cartea Psalmilor* şi din *Scrisoarea Sfântului Paul către Efeseni*, ca şi din *Scrierile Fericitului Vladimir Ghika* pentru a fi meditate în tăcere, timp de 12 minute. Rugăciunea în tăcere capătă o importanţă decisivă în acest demers de discernământ spiritual; durata poate fi prelungită după plac. În acest timp de reculegere intensă, lucrarea lui Dumnezeu poate fi percepută în mod deosebit. Acest timp de rugăciune se poate sprijini

pe meditaţia extraselor propuse şi se încheie într-un dialog intim cu Domnul.

Urmează apoi momentul în care îi arătăm lui Dumnezeu, prin mijlocirea Fericitului Vladimir Ghika şi prin intermediul Rugăciunii Novenei, nevoia de lumină spirituală care ne-a determinat să începem această novenă.

În sfârşit, rugăciunea *Tatăl nostru* şi o scurtă rugăciune încheie etapa spirituală a fiecărei zile.

Recomandarea autorului

Această novenă a fost gândită cu intenţia de a face cunoscute unui număr cât mai mare de persoane rugăciunea şi învăţătura spirituală a Fericitului Vladimir Ghika.

Propunând-o, nu dorim să înlocuim mijloacele obişnuite şi tradiţionale pe care Biserica le propune în materie de discernământ spiritual: realizarea unei reculegeri pentru discernământ şi lectura din marii maeştri ai vieţii spirituale rămân mijloace privilegiate pentru discernerea voinţei lui Dumnezeu.

Rugăciune cu Fericitul Vladimir Ghika

Sufletul, în cele mai întunecate perplexităţi ale sale, îl întreabă pe Dumnezeu, în străfundul său: „Doamne, ce vrei? Doamne, ce vrei de la mine? Ce vrei să fac? Cum vrei să descopăr ceea ce vrei de la mine?" Şi acest unic răspuns: „Te vreau." (V. Ghika)

Rugăciunea novenei

Fericite Vladimir Ghika, pe tine exigenţele iubirii divine te-au făcut să străbaţi în chip strălucit atâtea drumuri şi să înfăptuieşti un mare număr de lucrări spirituale şi materiale. Mă adresez astăzi ţie pentru a obţine de la Domnul Dumnezeul nostru harul de a fi luminat cu privire la alegerea pe care o am de făcut… (se spune situaţia: vocaţie personală, alegeri spirituale, decizii familiale, profesionale...).

Dobândeşte-mi, prin mijlocirea ta, pacea, disponibilitatea interioară şi lumina de care am nevoie pentru a discerne voinţa lui Dumnezeu.

Dobândeşte-mi, prin mijlocirea ta, credinţa, tăria şi statornicia de care am nevoie pentru a o pune în practică într-un mod eficient şi rodnic.

Începutul Novenei
Imn în cinstea Duhului Sfânt

Vino, Duhule Preasfânt,
Şi trimite pe pământ
A ta luminoasă rază.

Al săracilor Părinte,
Dătător de cele sfinte,
Vino şi ne luminează.

Bunule Mângâietor,
Oaspete prea iubitor,
Dulcea noastră răcorire.

Tu în trudă alinare,
În căldură eşti răcoare,
Mângâiere în mâhnire.

Peste cei ce ţi se-nchină
Tu revars-a ta lumină,
Harul tău îmbelşugat.

Pentru-a omenirii vină,
Firea-ntreagă acum suspină,
Greu rănită de păcat.

Spală ce e întinat,
Udă tot ce e uscat,
Vindecă ce e rănit.

Moaie tot ce-i împietrit,
Încălzeşte ce-i răcit
Şi îndreaptă ce-i greşit.

Celor care te cinstesc
Şi pe tine te slujesc
Dă-le harul înşeptit.

Dă virtuţii răsplătire,
Dă în moarte fericire,
Dă-le raiul nesfârşit.
Amin. Aleluia!

ZIUA ÎNTÂI

Iubirea gratuită faţă de Dumnezeu

Rod: *Pacea interioară într-o mai mare iubire de Dumnezeu.*

Înainte de orice, pentru a discerne care este cea mai bună alegere, este necesar să ne aşezăm în întregime şi în adevăr sub privirea lui Dumnezeu. Toate circumstanţele vieţii noastre, evenimentele fericite sau nefericite care o marchează, nu îşi găsesc sensul autentic decât în lumina vocaţiei noastre profunde: aceea de a-L cunoaşte şi a-L iubi pe Dumnezeu încă de pe acest pământ, iar în cer în chip desăvârşit. Această alegere radicală şi necondiţionată a lui Dumnezeu, iubit în mod personal, gratuit şi mai presus de orice, ne deschide posibilitatea de a vedea clar în etapele vieţii noastre şi de a ne situa în dispoziţia cea mai corectă faţă de alternativele care ni se oferă.

Cuvântul Domnului

Psalmul 35,8.10

„Cât de nepreţuită e îndurarea Ta, Dumnezeu-

le! Fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui; căci la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină."

Efeseni 1,3-5

„Binecuvântat fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu toată binecuvântarea spirituală în ceruri, întru Cristos. El ne-a ales în Cristos mai înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinţi şi neprihăniţi în faţa Sa, în iubire, dinainte rânduindu-ne spre înfiere prin Isus Cristos."

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„Progresul sufletului constă în a face din iubire ceea ce am avea de făcut din datorie. Ferice de cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, pentru că ei nici măcar nu se mai gândesc să se întrebe dacă sunt fericiţi sau nefericiţi!"

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, Tu ai creat omul pentru a-l face părtaş la viaţa Ta fericită

încă de pe acest pământ şi în chip desăvârşit în cer. Acordă-ne harul de a Te iubi la rândul nostru, mai presus de binefacerile pe care le primim de la Tine, pentru a ne uni în mod şi mai liber cu Tine şi pentru a urma planul Tău de iubire cu privire la vieţile noastre. Prin Isus Cristos, Domnul nostru.

ZIUA A DOUA
Dobândirea unei sfinte indiferenţe

Rod: *Disponibilitatea inimii la o mai mare încredere în Dumnezeu.*

Numeroase obstacole se opun ca noi să facem alegerea cea bună. Ataşamentul nostru excesiv faţă de bunurile pământeşti, temerile noastre, nevoia de siguranţă, lucrurile pe care le considerăm *a priori* sunt tot atâtea piedici pentru discernământul spiritual. Ele întârzie aprecierea situaţiei noastre şi a mijloacelor potrivite care îi corespund. A dobândi o sfântă indiferenţă nu înseamnă a nu ne interesa de soarta noastră. Înseamnă a ne pune în dispoziţia de a alege, sub privirea Domnului, opţiunea cea mai bună în

funcţie de cine suntem şi de circumstanţele vieţii noastre. Este semnul unei autentice disponibilităţi faţă de alegerea cea mai dreaptă şi cea mai sigură.

Cuvântul Domnului

Psalmul 118,36-37

„Pleacă inima mea spre mărturiile Tale şi nu spre zgârcenie. Întoarce ochii mei de la cele deşarte; pe calea Ta dă-mi viaţă."

Efeseni 2,10:

„Dar noi suntem opera lui, creaţi în Cristos Isus în vederea faptelor bune pe care le-a pregătit Dumnezeu de mai înainte ca să trăim în ele."

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„Dacă ştii să-L aşezi pe Dumnezeu în tot ceea ce faci, Îl vei găsi în tot ce ţi se întâmplă. Nu contează atât ceea ce facem, cât modul în care facem; nu ceea ce se întâmplă, cât modul în care primim ceea ce se întâmplă."

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, Tu L-ai trimis pe singurul Tău Fiu în lume pentru a împlini voinţa Ta; eliberează inimile noastre de tot ce se opune acceptării paternităţii Tale în viaţa noastră. Dă-ne harul unei sfinte indiferenţe. Prin Isus Cristos, Domnul nostru.

ZIUA A TREIA
Cunoaşterea milostivirii lui Dumnezeu

Rod: *Reînnoirea vieţii filiale în starea de har.*

În această etapă a drumului nostru, descoperim foarte repede că la rădăcina a ceea ce ne separă de Dumnezeu şi de fericirea noastră cea mai autentică stă păcatul. Păcatul moştenit prin natura noastră rănită de la primii părinţi (păcatul originar) şi cel pe care îl săvârşim (păcatul personal). Regăsirea stării de har, adică deplina comuniune cu Dumnezeu, relaţia personală şi sinceră cu El, este o necesitate pentru cel care vrea să facă o alegere bună. Reînnoirea vieţii filiale în starea de har se realizează prin mărturi-

sirea greşelilor noastre în Sacramentul Reconcilierii şi prin primirea cu recunoştinţă a milostivirii lui Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

Psalmul 31,1-2

„Fericit cel căruia i s-au iertat fărădelegile şi căruia i s-au acoperit păcatele. Fericit omul căruia Domnul nu-i socoteşte greşeala şi în al cărui suflet nu este vicleşug."

Efeseni 2,4-5

„Însă Dumnezeu fiind bogat în îndurare, pentru marea Sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morţi din cauza greşelilor noastre, ne-a readus la viaţă împreună cu Cristos: prin har aţi fost mântuiţi."

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„În viaţa fiecăruia, cunoaşterea lui Dumnezeu este singura care sigur nu răpeşte nimic nimănui şi care, din contră, îmbogăţeşte întreaga lume. Milostivirea va fi mereu mai mare decât nenorocirea, şi bucuria de mâine mai mare decât durerea de azi."

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, Tu nu vrei moartea păcătosului, ci ca să trăiască din viaţa Ta. Dă-ne, prin mijlocirea unei căinţe sincere pentru greşelile noastre, să simţim încă de pe acum bucuria de a fi număraţi printre fiii Tăi / fiicele Tale şi de a şti că putem să aşteptăm totul de la Tine. Prin Isus Cristos, Domnul nostru.

ZIUA A PATRA

Încredinţarea situaţiei noastre lui Dumnezeu

Rod: *Intrarea lui Dumnezeu în simfonia vieţii noastre prin actul credinţei.*

Dumnezeu vrea să fie un Tată pentru noi, aşa cum a fost pentru Fiul Său în zilele vieţii Lui pământeşti. Prin botez, am devenit copiii Săi adoptivi. Fiecare etapă a vieţii noastre pământeşti poate fi trăită la umbra acestei relaţii care îi dă realităţii vieţii noastre adevărata ei măsură. Acest lucru nu este posibil decât dacă Îi încredin-

ţăm lui Dumnezeu cele mai mici detalii ale existenţei noastre, crezând cu fermitate în prezenţa Sa în concretul vieţii noastre, pentru a ne lumina în rugăciune, prin cuvântul Său, prin întâlniri şi evenimente.

Cuvântul Domnului

Psalmul 4,7.9

„Mulţi zic: «Cine ne va arăta binele? Fă să răsară peste noi lumina feţei Tale, Doamne! În pace mă culc şi adorm de îndată, căci Tu, Doamne, m-ai osebit şi m-ai aşezat întru nădejde."

Efeseni 3,17-19

„Înrădăcinaţi şi întemeiaţi în iubire, să fiţi în stare să înţelegeţi împreună cu toţi sfinţii care e lărgimea şi lungimea, înălţimea şi profunzimea şi să cunoaşteţi iubirea infinită a lui Cristos ca să fiţi plini în toate de plinătatea lui Dumnezeu."

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„Cea dintâi dintre toate necesităţile: aşezarea realităţii lui Dumnezeu la locul ei adevărat de realitate! Fără Dumnezeu nu avem o intimitate adevărată cu realul. În afara Lui, nu atingem decât suprafeţe sau ostilităţi."

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, care nu treci cu vederea niciuna dintre nevoile copiilor Tăi adoptivi, primeşte cu bunăvoinţă dorinţa noastră de a ne încrede în Dumnezeu. Dă-ne harul de a descoperi prezenţa şi lucrarea Ta în viaţa noastră şi de a o accepta în mod deplin. Prin Isus Cristos, Domnul nostru.

ZIUA A CINCEA
Să-i cerem lui Dumnezeu voinţa Sa

Rod: *O mai mare disponibilitate de a face alegerea bună.*

Deşi avem credinţă, suntem adesea tentaţi să considerăm că Dumnezeu se opune fericirii noastre. A face o alegere, *a fortiori* bună, înseamnă a adera mereu la ceva mai mare, pe care nu îl stăpânim pe deplin. Este atât de eliberator să credem că voinţa lui Dumnezeu este mai sigură decât a noastră în această căutare a fericirii, că

Dumnezeu ştie mai bine decât noi ceea ce ne este potrivit! Cu curaj, să-l întrebăm ce vrea să facem: este drumul cel mai scurt pentru a alege bine şi, în plus, acest lucru ne va apropia în mod nemijlocit de El.

Cuvântul lui Dumnezeu

Psalmul 24,4-5

„Căile Tale, Doamne, arată-mi-le şi cărările Tale învaţă-mă! Călăuzeşte-mă întru adevărul Tău şi învaţă-mă, căci Tu eşti Dumnezeul mântuirii mele."

Efeseni 4,17-18.23-24

„Aşadar, vă spun aceasta şi dau mărturie în Domnul: să nu mai umblaţi cum umblă păgânii, în deşertăciunea minţii lor având gândirea întunecată, străini de viaţa lui Dumnezeu. Înnoiţi-vă duhul minţii voastre şi îmbrăcaţi-vă cu omul cel nou, cel creat după [asemănarea lui] Dumnezeu în dreptate şi în sfinţenia adevărului."

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„Cel care, căutând previziuni utile, nu consultă decât cauzele naturale se aseamănă celor care caută tainele viitorului în măruntaiele animale-

lor. Să facem totul având drept unic motiv iubirea de Dumnezeu; să alegem ceea ce merge în sensul preferinţelor divine."

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, ale cărui înţelepciune şi bunătate depăşesc în mod infinit toată inteligenţa creată, răspândeşte asupra noastră lumina Duhului adevărului. Luminează sufletele noastre; fă să putem discerne voinţa Ta şi să înţelegem că ea este binele nostru cel mai mare. Prin Isus Cristos, Domnul nostru.

ZIUA A ŞASEA
Să alegem iubirea cea mai mare

Rod: *Unirea cu Dumnezeu în amănuntele vieţii noastre.*

Ne înşelăm când abordăm alegerea noastră strict în lumina fericirii noastre pe acest pământ. Fiecare istorie personală, concretă, este dublată

de o istorie supranaturală: cea a sfinţeniei noastre. Să alegi înseamnă înainte de toate să iubeşti. A iubi, pentru creştin, înseamnă a alege cea mai mare iubire, iubirea de Dumnezeu şi de fraţii noştri, care imită iubirea Fiului pe cruce şi care Îl preamăreşte pe Tatăl. Aceasta este, totodată, iubirea prin care împărăţia lui Dumnezeu intră în viaţa noastră şi inaugurează pentru noi viaţa veşnică făgăduită încă de pe acest pământ. Să faci alegerea bună înseamnă deci să alegi mereu, inseparabil, sfinţenia. Iată lumina care încă de pe acum ne luminează în alegerea ce ne revine de făcut.

Cuvântul Domnului

Psalmul 17,21.26-27

„Îmi va răsplăti Domnul după dreptatea mea, după curăţia mâinilor mele îmi va da plată. Cu cel credincios Tu eşti credincios şi cu omul nevinovat eşti nevinovat; cu cel curat eşti curat, dar cu cel viclean Te arăţi iscusit."

Efeseni 5,1-2

„Aşadar, fiţi imitatorii lui Dumnezeu ca nişte copii iubiţi, şi umblaţi în iubire după cum şi

Cristos ne-a iubit pe noi şi S-a oferit lui Dumnezeu pentru noi ca ofrandă şi jertfă de bună mireasmă."

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„Tot ce ni se pare că pierdem este doar încredinţat lui Dumnezeu, iar dacă obiectul depus este demn, ce lucru minunat devine în mâinile Lui active! Voi merge deci acolo unde mă va duce iubirea lui Dumnezeu; şi voi încerca să fac astfel încât El să fie cel dintâi, cel mai tare, cel mai bine slujit în mine."

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, din iubire faţă de oameni şi pentru mântuirea noastră, Tu L-ai acceptat pe Fiul Tău unic în jertfa crucii. Dă-ne harul să putem, după exemplul Său şi prin urmarea Sa, să ne abandonăm viaţa exigenţelor iubirii Tale. Prin Isus Cristos, Domnul nostru.

ZIUA A ŞAPTEA

Aşteptăm confirmare de la Dumnezeu

Rod: *Răbdarea în speranţă.*

Odată ce am făcut alegerea, să intrăm în timpul lui Dumnezeu, cerându-I să ne confirme decizia sau să ne arate greşeala. Alegerile adevărate, pentru că sunt făcute cu inima, se maturizează în timp. Ne descoperă atunci întreaga lor semnificaţie pentru viaţa noastră, se întăresc în noi şi câştigă în claritate. Săraci în noi înşine şi în soluţiile noastre omeneşti, să-l lăsăm pe Dumnezeu să confirme încă o dată prin semnele Sale rezultatul discernământului nostru: pacea interioară, bucuria spirituală, evenimentele providenţiale şi cuvintele de confirmare pot să semnifice faptul că suntem aleşi aşa cum alegem.

Cuvântul Domnului

Psalmul 26,13-14

„Cred cu tărie că voi vedea bunătatea Domnului în pământul celor vii. Nădăjduieşte în Domnul şi fii tare; ai inimă vitează şi nădăjduieşte în Domnul!"

Efeseni 6,18

„Faceţi orice fel de rugăciuni şi cereri în Duh, în orice timp. Fiţi vigilenţi şi statornici în rugăciune.”

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„Lunecând în inima lucrurilor, timpul e ca o pârghie. Este un har – acordat dumnezeieşte pentru a face binele. Hazardul nu există pentru omul credincios; totul este rânduit cu o ordine riguroasă, dar blândă.”

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, care ai pregătit cu răbdare poporul pentru primirea mântuirii Tale, învaţă-ne adevărata măsură a zilelor noastre. Dă-ne harul încrederii şi vino să confirmi prin Duhul Tău drumul nostru de sfinţenie. Prin Cristos, Domnul nostru.

ZIUA A OPTA

Să ne angajăm libertatea, alegând cel mai mare bine

Rod: *O confirmare în credinţă.*

Dumnezeu ne dă harul Său pentru a da viaţă libertăţii noastre. În calitate de creaturi spirituale şi libere, avem datoria de a ne angaja, prin voinţă, cu întreaga noastră persoană în urmarea luminii primite, descoperite şi confirmate. Ceea ce Dumnezeu dă, El şi porunceşte. Ascultarea noastră interioară să rodească într-un act de decizie fermă şi eficace, care să fie urmat de rezultate. Credinţa şi libertatea noastră nu pot să nu ţină cont de această încercare, care constă în trecerea de la deliberare la alegere şi de la alegere la acţiune. Dacă nu, riscăm să rătăcim la nesfârşit.

Cuvântul Domnului

Psalmul 36,3-4

„Nădăjduieşte în Domnul şi fă binele, locuieşte pământul şi păzeşte credinţa. Desfată-te în Domnul, şi El va împlini cererile inimii tale."

Efeseni 3,14-16

„Din această cauză, îmi plec genunchii înaintea Tatălui, de la care îşi trage numele orice familie în cer şi pe pământ, ca să vă dea puterea, după bogăţia gloriei Sale, de a fi întăriţi prin Duhul Lui în omul lăuntric."

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„Avem o răspundere extraordinară faţă de fiecare răspuns al sufletelor noastre la chemările Domnului, faţă de fiecare condiţie pusă, pe care noi o putem admite sau respinge… O întreagă lume condiţională se află acolo, depinzând, cu infinite consecinţe, de un singur gest al nostru."

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, care nu laşi omul după sfatul său, întăreşte-ne ca să alegem voinţa Ta. Dă-ne harul să nu avem o inimă împărţită, ci, din contră, să împlinim cu inimă sigură şi bucuroasă ceea ce Tu porunceşti. Prin Isus Cristos, Domnul nostru.

ZIUA A NOUA

Să fim dispuşi să punem în acţiune, cu fidelitate, hotărârea noastră

Rod: *Bucuria şi pacea de a fi în voinţa Domnului.*

Orice alegere luminoasă, conformă cu adevăratul bine şi pusă în fapt cu fidelitate, are adversari: frica de greşeală, îndoiala şi uneori opoziţia evenimentelor sau dezaprobarea celorlalţi. Aceste piedici se oferă credinciosului ca o ocazie de a se păstra în mâna Tatălui, care singur ştie toate, şi de a-şi aminti că orice viaţă de creştin îşi are partea sa de luptă spirituală împotriva puterilor celui rău. Cel care perseverează, în afara cazului că ar fi neglijat mai marea iubire a lui Dumnezeu, va intra în curând în pace şi bucurie şi îşi va vedea efortul binecuvântat de Dumnezeu.

Cuvântul Domnului

Psalmul 16,4-5

„Pentru cuvintele buzelor Tale m-am păzit de căile făcătorilor de rele. Păstrează paşii mei statornici pe căile Tale ca să nu rătăcească picioarele mele."

Efeseni 6,10-12

„Întăriţi-vă în Domnul şi în faţa puterii Lui. Îmbrăcaţi-vă cu armura lui Dumnezeu ca să puteţi sta în picioare în faţa înşelătoriilor diavolului, căci noi nu avem o luptă împotriva sângelui şi trupului, ci împotriva conducătorilor, împotriva puterilor, împotriva puterilor acestei lumi a întunericului, împotriva duhurilor răului care sunt în înălţimi."

Cuvântul Fericitului Vladimir Ghika

„Nu încerca să faci din tine o capodoperă, ci un instrument de fericire. Pentru a fi desăvârşite, rugăciunile tale trebuie să devină adevărate fapte, iar faptele tale, adevărate rugăciuni. Putem tot ce voim, când voim ceea ce vrea Dumnezeu. O faptă bună, o operă de binefacere, îndeplinite în spiritul lui Dumnezeu, sunt opera Lui şi a noastră în acelaşi timp; fapta Lui şi fapta noastră."

Timp prelungit de rugăciune în tăcere.
Rugăciunea novenei, Tatăl nostru…

Rugăciune

Dumnezeule, Părintele nostru, care l-ai făcut pe om pentru slava Ta, dă-ne să Te preamărim prin viaţa noastră. Dă-ne harul de a stărui în alegerea binelui, dincolo de contradicţiile acestei lumi, şi de a cunoaşte încă de pe acest pământ bucuria de a-Ţi aparţine în mod liber. Prin Cristos, Domnul nostru.

Încheiere

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, precum era la început, şi acum, şi pururi, şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL FERICITULUI VLADIMIR GHIKA
(ritul bizantin)

Icos 1 (viaţa şi omul)

Bucură-te, slujitor credincios al lui Dumnezeu,
Bucură-te, floare a nobleţei creştine,
Bucură-te, căutător al adevărului dezrobitor al Celui Înviat,
Bucură-te, mărturisitor al iubirii lui Dumnezeu,
Bucură-te, vlăstar al Grădinii Maicii Domnului,
Bucură-te, trăitor al unirii Bisericii,
Bucură-te, cinstitor al harurilor cereşti,
Bucură-te, preacinstit iubitor al împărtăşirii aproapelui,
Bucură-te, cel ce ai adâncit înţelepciunea gândurilor,
Bucură-te, ziditor al virtuţilor sufleteşti,
Bucură-te, înţelept cugetător al celor cereşti,
Bucură-te, sfetnic minunat al Bisericii.
Bucură-te, mucenice şi părinte!

Icos 2 (preoţia)

Bucură-te, cinstit preot al Domnului,
Bucură-te, păstor al tinerilor învăţăcei,
Bucură-te, oracol sfânt al lui Dumnezeu,
Bucură-te, închinător al Dumnezeieştii Liturghii.

Bucură-te, liturghisitor al slujirii aproapelui,
Bucură-te, închinător al lui Isus în semenii tăi,
Bucură-te, iubitor al podoabei casei
lui Dumnezeu,
Bucură-te, liră a frumuseţii sufletului încredinţat
dragostei.
Bucură-te, dascăl al virtuţilor vieţii în Cristos,
Bucură-te, mângâietor al bolnavilor,
Bucură-te, binecuvântare a împăcărilor
cu Dumnezeu,
Bucură-te, vestitor al îndurării cereşti.
Bucură-te, mucenice şi părinte!

Icos 3 (martiriul)

Bucură-te, fiu preaiubit al Născătoarei
de Dumnezeu,
Bucură-te, cel ce ai primit harul muceniciei,
Bucură-te, cel ce ai adus celor închişi mireasma
lui Hristos,
Bucură-te, suflet ales al harurilor jertfirii de sine.

Bucură-te, călăuzitor al sufletelor spre crucea lui
Isus,
Bucură-te, suferitor pentru dreptate,
Bucură-te, mângâietor al celor împreună cu tine
întemniţaţi,

Bucură-te, mucenic al adevărului Domnului.

Bucură-te, cel ce ai învins ispita împotriva bucuriei,
Bucură-te, cel ce ai predicat cu viaţa mântuirea lui Dumnezeu,
Bucură-te, cel ce ai căutat spre izvorul harurilor iubirii cereşti,
Bucură-te, cel ce ai preamărit cu smerenie pe Preacurata.

Bucură-te, cel ce ai întărit pe cel deznădăjduit,
Bucură-te, cel ce te-ai unit cu preoţia crucii lui Hristos,
Bucură-te, far al statorniciei sufleteşti a neamului tău,
Bucură-te, apostol al dreptăţii.
Bucură-te, mucenice şi părinte!

Icos 4 (comuniunea cerească)

Bucură-te, cinstit rugător înaintea Fiului lui Dumnezeu,
Bucură-te, ajutorul celor bolnavi,
Bucură-te, întăritor al dreptei învăţături a Bisericii,
Bucură-te, sfinţit rugător pentru unirea Bisericilor.

Bucură-te, ales păzitor al familiei creştine,
Bucură-te, părinte al mirilor credincioşi,

Bucură-te, mijlocitor al nevinovăţiei copiilor Domnului,
Bucură-te, ajutorul mamelor evlavioase.

Bucură-te, ocrotitor al celor oropsiţi pentru Adevăr,
Bucură-te, dascăl al curajului credinţei,
Bucură-te, însufleţitor al nădejdii,
Bucură-te, mijlocitor al plinătăţii facerii de bine.
Bucură-te, mucenice şi părinte!

Troparul, glas 4.

Părtaş fiind jertfei Crucii lui Hristos, ai aflat calea spre temelia vederii sufleteşti: pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Martire Vladimir, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Condac, glas 4.

Calea muceniciei săvârşind, înainte luptător al celor credincioşi, al Crucii lui Dumnezeu purtător, pentru aceasta Biserica te cinsteşte, cu tainică bucurie strigându-ţi:

– Din nevoi şi din durere, mântuieşte-ne cu rugăciunile tale, vrednicule de laudă fericite Martire Vladimir!

ACATISTUL MAICII DOMNULUI[5]

I

Cel mai mare dintre îngeri a fost trimis din cer să spună Născătoarei de Dumnezeu: „Bucură-te!" şi, odată cu glasul lui netrupesc, văzându-Te pe Tine întrupat, Doamne, înmărmurit a stat, strigându-i astfel:

Bucură-te, că prin tine străluceşte bucuria;
bucură-te, că prin tine se stinge blestemul!

---

[5] Fericitul Vladimir Ghika se ruga bucuros *Acatistul* şi chiar a tradus în limba franceză, în scrisori către prieteni, mai multe fragmente. Textul inclus aici este forma iniţială a *Acatistului*, compus de Sf. Roman Melodul în sec. al V-lea. În noaptea de 7/8 decembrie 626, întreaga populaţie a Constantinopolului a vegheat cântând, în picioare, *Acatistul*, căci cetatea era înconjurată de perşi. La răsăritul soarelui, deşi armata duşmană era mult mai puternică, a fost învinsă prin intervenţia miraculoasă a Preasfintei Fecioare. În amintirea acelei zile, Patriarhul a adăugat la începutul *Acatistului* această cântare: *Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri aducem ţie, izbăvindu-ne din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Tu, care ai stăpânire nebiruită, mântuieşte-ne din toate primejdiile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!* – n. red.

Bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut;
bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei!
Bucură-te, înălţime la care anevoie ajunge mintea omenească;
bucură-te, adâncime greu de pătruns şi cu ochii îngerilor!
Bucură-te, că eşti tronul Împăratului;
bucură-te, că porţi pe Acela care poartă toate!
Bucură-te, stea care prevesteşti Soarele;
bucură-te, sânul dumnezeieştii Întrupări!
Bucură-te, că prin tine se înnoieşte zidirea;
bucură-te, că prin tine Se face prunc Ziditorul!
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

II

Ştiindu-se Maria neprihănită, îi zise lui Gabriel cu îndrăzneală: „Minunea cuvintelor tale greu este de primit pentru mine, că naştere din fecIorelnică zămislire îmi vesteşti strigând: Aleluia! – R. Aleluia!

III

Taină neînţeleasă dorind să înţeleagă, Fecioara grăi către vestitor: „Din sânul meu curat cum

este cu putinţă să se nască fiu, spune-mi?" Iar el cu teamă a salutat-o astfel:

Bucură-te, cunoscătoarea tainei sfatului celui negrăit;

bucură-te, adeverirea tainelor cufundate în tăcere.

Bucură-te, începutul minunilor lui Cristos;

bucură-te, miezul poruncilor Lui.

Bucură-te, scară cerească pe care a coborât Dumnezeu;

bucură-te, punte care-i treci la cer pe oameni.

Bucură-te, minune mult lăudată de îngeri;

bucură-te, rană de multă tânguire a diavolilor.

Bucură-te, că ai născut lumina cea neapusă;

bucură-te, tu care n-ai dezvăluit nimănui în ce chip a fost.

Bucură-te, tu care întreci priceperea celor înţelepţi;

bucură-te, tu care luminezi minţile celor credincioşi.

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

IV

Puterea Celui Preaînalt a umbrit atunci spre zămislire pe cea nenuntită; şi sânul ei roditor,

ogor îmbelşugat s-a arătat pentru toţi cei care vor să secere mântuire, cântând: Aleluia! – R. Aleluia!

V

Purtând în sânul ei pe Dumnezeu, Fecioara a alergat la Elisabeta; iar pruncul acesteia, pe dată, auzind salutul ei, s-a bucurat, şi tresăltările lui în chip de cântări au strigat Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa Mlădiţei celei neveştejite;

bucură-te, aducătoarea Rodului Celui fără de moarte.

Bucură-te, tu care L-ai crescut pe Creatorul cel iubitor de oameni;

bucură-te, tu care L-ai născut pe Săditorul vieţii noastre.

Bucură-te, brazdă pe care a încolţit belşugul îndurărilor;

bucură-te, masă care porţi prisos de milostivire.

Bucură-te, tu care înfloreşti livada desfătării;

bucură-te, tu care pregăteşti liman sufletelor.

Bucură-te, tămâie bine primită a rugăciunii;

bucură-te, iertare a lumii întregi.

Bucură-te, bunăvoinţa lui Dumnezeu către cei muritori;

bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu.
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

VI

Vifor de gânduri de îndoială având în sine înțeleptul Iosif, s-a tulburat privindu-te pe tine, cea neprihănită, socotind că eşti atinsă de prihană. Aflând însă că ai zămislit de la Duhul Sfânt, a spus: Aleluia! – R. Aleluia!

VII

Auzit-au păstorii pe îngeri cântând venirea lui Cristos în trup şi, alergând să-L vadă pe Păstor, Îl privesc ca pe un Miel fără prihană în braţele Mariei, pe care lăudând-o au zis:
Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului;
bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare.
Bucură-te, tu care ne aperi de duşmanii cei nevăzuţi;
bucură-te, tu care deschizi uşile raiului!
Bucură-te, că cele cereşti se bucură împreună cu pământul;

bucură-te, că cele pământeşti tresaltă împreună cu cerurile!
Bucură-te, glasul neamuţit al Apostolilor;
bucură-te, îndrăzneala nebiruită a martirilor!
Bucură-te, neclintit temei al credinţei;
bucură-te, stindard strălucit al harului!
Bucură-te, că prin tine s-a golit iadul;
bucură-te, că prin tine ne-am îmbrăcat în glorie!
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

VIII

Văzând steaua călăuzită de Dumnezeu, Magii au mers după strălucirea ei şi, urmând-o ca pe o făclie, L-au căutat pe Stăpânul atotputernic şi, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat strigându-I: Aleluia! – R. Aleluia!

IX

L-au văzut Magii în mâinile Fecioarei pe Cel ce cu mâna a plăsmuit pe oameni şi, cunoscându-L ca Stăpân, deşi a luat chip de rob, s-au grăbit să se închine, aducându-I daruri, şi să-i spună celei binecuvântate:
Bucură-te, Maica Stelei celei neapuse;

bucură-te, aurora zilei celei de taină!
Bucură-te, tu care ai stins cuptorul înşelăciunii;
bucură-te, tu care-i luminezi pe cunoscătorii Treimii!
Bucură-te, tu care ai alungat din domnie pe tiranul cel neomenos;
bucură-te, tu care l-ai înfăţişat pe Cristos, Domnul iubitor de oameni!
Bucură-te, tu care izbăveşti de slujire străină;
bucură-te, tu care ne scoţi din faptele întinării!
Bucură-te, tu care ai pus capăt adorării focului;
bucură-te, tu care stingi văpaia patimilor!
Bucură-te, călăuza celor credincioşi către cumpătare;
bucură-te, veselia tuturor neamurilor!
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

X

Crainici purtători de Dumnezeu devenind Magii, s-au întors în Babilon, împlinind cuvântul Tău, şi Te-au vestit tuturor pe Tine, Cristoase, neţinând seamă de Irod cel fără minte, care nu ştia să strige: Aleluia! – R. Aleluia!

XI

Strălucind în Egipt lumina adevărului, ai alungat întunericul minciunii; că, neputând îndura puterea Ta, Mântuitorule, idolii s-au prăbuşit la pământ, iar cei care s-au izbăvit de ei au strigat către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, ridicare a oamenilor;

bucură-te, cădere a diavolilor!

Bucură-te, tu care ai călcat în picioare puterea înşelăciunii;

bucură-te, tu care ai vădit înşelăciunea idolilor!

Bucură-te, mare care ai înecat pe faraonul cel netrupesc;

bucură-te, stâncă ce ai adăpat pe cei însetaţi de viaţă!

Bucură-te, stâlp de foc care călăuzeşti pe cei din întuneric;

bucură-te, adăpost al lumii mai întins decât norul!

Bucură-te, nutremânt care înlocuieşti mana;

bucură-te, slujitoarea sfintei desfătări!

Bucură-te, pământul făgăduinţei;

bucură-te, izvor de lapte şi de miere!

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

XII

Când Simeon era pe cale să părăsească această lume înşelătoare, i-ai fost pus în braţe ca un Prunc, dar ai fost cunoscut de el ca Dumnezeu adevărat; iar el, uimit de înţelepciunea Ta negrăită, a strigat: Aleluia! R. Aleluia!

XIII

Făcătorul, apărând în trup, ne-a arătat nouă, făpturilor Sale, o făptură nouă: din zămislire feciorelnică S-a născut şi pe Maica Sa a păstrat-o fecioară, precum era, pentru ca, văzând noi minunea, să o lăudăm zicând:

Bucură-te, floarea neprihănirii;

bucură-te, cununa înfrânării!

Bucură-te, aurora luminoasă a Învierii;

bucură-te, tu care arăţi viaţa îngerilor!

Bucură-te, pom cu rod strălucit, din care se hrănesc credincioşii;

bucură-te, copac cu umbră bună, sub care mulţi se adăpostesc!

Bucură-te, tu care ai purtat pe Călăuza celor rătăciţi;

bucură-te, tu care L-ai născut pe Izbăvitorul celor robiţi!
Bucură-te, mijlocitoare la Judecătorul cel drept;
bucură-te, iertarea mulţimii păcătoşilor!
Bucură-te, veşmânt de încredere pentru cei deznădăjduiţi;
bucură-te, iubire ce împlineşte şi întrece orice dorinţă!
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

XIV

Străină naştere văzând, să ne înstrăinăm de lume, ridicându-ne mintea la cer, căci pentru aceasta Cel Preaînalt om smerit S-a arătat pe pământ, voind să atragă spre cele înalte pe cei care-I strigă: Aleluia! – R. Aleluia!

XV

Întreg a fost pe pământ, şi de cele din cer nicidecum nu s-a îndepărtat Cuvântul cel necuprins: coborâre dumnezeiască şi nu mutare din loc a fost naşterea din Fecioara primitoare de Dumnezeu, pe care noi o lăudăm:
Bucură-te, locuinţa Dumnezeului necuprins;

bucură-te, uşa tainei celei alese!
Bucură-te, veste neînţeleasă de cei necredincioşi;
bucură-te, laudă neîndoielnică a celor credincioşi!
Bucură-te, purtătoare preasfântă a Celui ce stă peste Heruvimi;
bucură-te, lăcaş preamărit al Celui ce este peste Serafimi;
Bucură-te, tu care ai adunat laolaltă lucruri potrivnice;
bucură-te, tu care uneşti fecioria cu naşterea!
Bucură-te, că prin tine s-a dezlegat păcatul;
bucură-te, că prin tine s-a deschis raiul!
Bucură-te, cheia Împărăţiei lui Cristos;
bucură-te, nădejdea bunurilor veşnice!
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

XVI

Toată firea îngerească a rămas în uimire la vederea lucrării minunate a Întrupării Tale, că pe Dumnezeul neatins L-a văzut Om apropiat tuturor, locuind printre noi şi auzind de la toţi: Aleluia! – R. Aleluia!

XVII

Pe oratorii cei vorbăreţi îi vedem ca pe nişte peşti fără de glas în faţa ta, Născătoare de Dumnezeu, căci nu se pricep să spună în ce chip ai născut, rămânând Fecioară. Iar noi, de taina aceasta minunându-ne, strigăm cu credinţă:

Bucură-te, lăcaşul Înţelepciunii lui Dumnezeu;

bucură-te, cămara purtării Lui de grijă!

Bucură-te, tu care pe filosofi îi arăţi neştiutori;

bucură-te, tu care pe cei măieştri la cuvânt îi laşi fără de grai!

Bucură-te, tu care-i dai de ruşine pe cercetătorii nesăţioşi;

bucură-te, că s-au veştejit născocitorii de basme!

Bucură-te, tu care tai vorbele încurcate ale sofiştilor;

bucură-te, tu care umpli mrejele pescarilor!

Bucură-te, tu care ne scoţi din adâncul neştiinţei;

bucură-te, tu care luminezi pe mulţi întru cunoştinţă!

Bucură-te, corabia celor care vor să se mântuiască;

bucură-te, limanul celor ce călătoresc pe marea vieţii!
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

XVIII

Voind să mântuiască lumea, Cel care a rânduit toate a venit în lume de bunăvoie; Păstor fiind ca Dumnezeu, printre noi ca Miel S-a arătat. Ca om chemându-ne cu asemănarea, Îl întâmpinăm ca Dumnezeu, strigându-I: Aleluia! – R. Aleluia!

XIX

Ocrotitoare eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, şi tuturor celor ce aleargă la tine, căci Făcătorul cerului şi al pământului te-a pregătit lăcaş Sieşi, o, Neprihănită, şi ne-a învăţat pe toţi să-ţi strigăm:
Bucură-te, stâlpul fecioriei;
bucură-te, poarta mântuirii!
Bucură-te, împărţitoare de bunuri dumnezeieşti;
bucură-te, început al reînnoirii făpturii!
Bucură-te, tu care i-ai renăscut pe cei zămisliţi în păcate;

bucură-te, tu care-i înveţi pe cei lipsiţi de înţelegere!
Bucură-te, tu care l-ai alungat pe stricătorul minţilor;
bucură-te, tu care l-ai născut pe Semănătorul curăţiei!
Bucură-te, lăcaş al nunţii dumnezeieşti;
bucură-te, tu care-i uneşti pe credincioşi cu Domnul!
Bucură-te, minunată povăţuitoare a fecioarelor;
bucură-te, haină de nuntă a sufletelor sfinte!
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

XX

Nicio cântare nu este pe măsura mulţimii îndurărilor Tale, Împărate sfinte, că de Ţi-am aduce laude fără număr, ca nisipul, nimic n-am împlini cu vrednicie pentru tot ce ai dăruit celor care-Ţi strigă: Aleluia! – R. Aleluia!

XXI

Făclie primitoare de lumină pentru cei aflaţi în întuneric, o vedem pe Sfânta Fecioară, căci, aprinzând Lumina netrupească, ne duce pe

toţi la cunoaşterea lui Dumnezeu, luminându-ne mintea cu strălucirea ei. De aceea o cinstim spunându-i:

Bucură-te, rază a Soarelui dumnezeiesc;
bucură-te, sclipire din Lumina cea neapusă!
Bucură-te, fulger ce luminezi sufletele;
Bucură-te, tunet ce înspăimânţi duşmanii!
Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea mult luminoasă;
bucură-te, că din tine a izvorât râul cu ape îmbelşugate!
Bucură-te, tu care închipui baia Botezului;
bucură-te, tu care înlături întinarea păcatului!
Bucură-te, apă care speli conştiinţa;
bucură-te, potir ce reverşi bucuria!
Bucură-te, adierea bunei miresme a lui Cristos;
bucură-te, viţa ospăţului celui de taină!
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

XXII

Vrând să şteargă datoriile cele de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omeneşti S-a apropiat El Însuşi de cei ce se îndepărtaseră de ha-

rul Lui şi, rupând înscrisul, aude de la toţi: Aleluia! – R. Aleluia!

XXIII

Cântând naşterea ta, te lăudăm cu toţii ca pe o biserică vie, Născătoare de Dumnezeu. Că, locuind în sânul tău, Domnul care în mâinile Sale ţine toate, te-a sfinţit, te-a slăvit şi ne-a învăţat să-ţi spunem:

Bucură-te, cort al Cuvântului lui Dumnezeu;
bucură-te, sfântă mai presus decât toţi sfinţii!
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
bucură-te, vistierie nesecată a Vieţii!
Bucură-te, coroană de preţ a împăraţilor credincioşi;
bucură-te, laudă aleasă a preoţilor evlavioşi!
Bucură-te, turn neclintit al Bisericii;
bucură-te, zid nebiruit al Împărăţiei!
Bucură-te, că prin tine se câştigă biruinţele;
bucură-te, că prin tine se doboară vrăjmaşii!
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
bucură-te, mântuirea sufletului meu!
Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

R. Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

XXIV

O, Maică prealăudată, care L-ai născut pe Cuvântul cel mai sfânt decât toţi sfinţii, primind acest dar de acum, izbăveşte de orice încercare şi fereşte de pedeapsa ce va să vină pe toţi cei care-ţi cântă: Aleluia! – R. Aleluia!

PE DRUM CU MONSENIORUL GHIKA

RUGĂCIUNI COMPUSE
DE FERICITUL VLADIMIR GHIKA

Bucuria pare să umple inima omului,
durerea să o străpungă. În planurile lui Dumnezeu,
cea din urmă nu o străpunge decât pentru a fi copleşită
din plin de către cea dintâi.
V. Ghika

Rugăciune către Tatăl ceresc

O, Dumnezeule, Tu eşti pretutindeni: fă să Te găsesc pretutindeni! Tu eşti întotdeauna; fă să Te am întotdeauna! Tu eşti infinit; fă să pătrund mereu şi tot mai mult în Tine! Tu mă priveşti cu iubire de Tată; fă să Te privesc cu dragoste de fiu! Prin Isus Cristos, Domnul nostru. Amin!

Rugăciune de închinare către Dumnezeu Tatăl

Puţină linişte... Încă puţină linişte...
Nu este destulă linişte...
Iubirea mea să fie singură cu Tine.
O, Dumnezeule, Te chem cu toată dorinţa mea.

Sufletul meu Te cheamă, cu toate numele iubirii sale.

Dar vreau mai întâi să fac să tacă toate vocile care sunt în el.

Şi vreau să-Ţi vorbesc mai întâi prin intermediul unor cuvinte sfinte, mai pure decât toate cele care ar ieşi de pe buzele mele. Aceste cuvinte ştiu că nu aş putea să le pronunţ niciodată aşa cum au fost spuse – nici gândite, nici simţite – ştiu că sunt nevrednic să mă folosesc de ele. Dar vreau să Ţi le spun, totuşi, şi să le spun ca atare, fără să adaug nimic la ele, pentru ca Fiul Tău să Ţi le repete în Tine aşa cum le-a spus El şi pentru ca ecoul lor să trezească în Tine, foarte departe, veşnicii de bucurii care vin de la Tine şi care se întorc la Tine.

Să le spun cel puţin cu tot sufletul meu, ca şi cum ar fi fost făcute din el.

Îngăduie-mi să urmez cu tot elanul sufletului meu aceste cuvinte sfinte.

Doamne, ascultă-mă, cel care Te roagă este un boţ de pământ viu.

Doamne, ascultă-mă, sunt cuvintele Fiului Tău.

Şi încep prin a-ţi spune: „Tatăl nostru..."

Cuvintele au trecut.

Ele sunt în mine, toate reînnoite şi toate vii. Le aud încă răsunând. Tu eşti bun, căci mă bucur să le simt atât de aproape, şi nu le pot simţi venind la mine fără ca inima mea să tresalte în mine ca o altă fiinţă.

Vreau să alung durerea de a nu le fi dăruit decât atenţie, respect, o tandreţe ascunsă şi slabă, în loc să le fi trăit pe fiecare, cuvânt cu cuvânt.

Sufletul meu este prea însetat de Tine pentru a se opri prea mult asupra acestui gând.

Mă grăbesc să Te numesc Tatăl meu înainte de a mă gândi la imensitatea Ta, înainte de a vedea venind spre mine aceste ceruri teribile în care Te afli, în care m-aş pierde dacă aş vrea să Te urmez, fără a striga acest nume mai întâi, pe care mi-ai îngăduit să Ţi-l dau: eu, o ruşine, un lucru finit, întins aici, în colţul unei camere, eu, biată făptură care nu are decât o mângâiere, aceea de a nu se putea vedea pe sine [...].

Rugăciune către Domnul nostru Isus Cristos

Tu eşti Învăţătorul meu. [...]

Am jurat să-Ţi fiu credincios până la sânge întotdeauna şi peste tot cu ajutorul Tău.

Nu mă abandona. Întăreşte-mă în fiecare ceas.

Îndepărtează din inima mea ultimele laşităţi. Dă-mi puterea Ta liniştită.

Tu eşti Învăţătorul meu. Vreau să pun cuvântul Tău în orice gând, în orice cuvânt, în orice faptă.

Luminează-mă cu privire la Cuvântul Tău.

Vorbeşte inimii mele şi voi vorbi cu buzele. Mâinile mele sunt leneşe, dar buzele mele sunt şi mai leneşe, mai ales când se întâmplă să intru în conflict cu cei pe care îi iubesc; cuvântul Tău este o sabie uneori, o sabie binefăcătoare, dar care este dureros de mânuit.

Învaţă-mă cum trebuie să vorbesc pentru a nu răni cu nimic ceea ce este bun şi sfânt în celălalt, atunci când trebuie pus cuţitul într-o rană.

Am păcătuit prin tăcerea mea; ar fi fost mai bine dacă aş fi fost mai puţin laş în trecut; acum sarcina este mai dificilă; dar poate că sunt mai puternic, avându-Te mai mult, după ce Te-am primit cu adevărat.

Dacă aş crede mai mult, aş fi plin de curaj şi de putere. Cred din toată slăbiciunea mea şi din toată nestatornicia mea.

Sunt gata să-mi dau viaţa pentru Tine, nu îndrăznesc să produc o lovitură dureroasă celuilalt;

nu îndrăznesc să fac aceasta, chiar ştiind că dacă o fac, Tu – care eşti bunătatea însăşi – vei împiedica lovitura să fie lovitură şi durerea să fie durere.

De unde vine atunci laşitatea mea? Unde se situează ea, ce reţine cuvântul cinstit, drept, sincer, pur pe care trebuie să-l rostesc?

Cred, Doamne, vino în ajutorul necredinţei mele; Te iubesc, Doamne, vino în ajutorul indiferenţei mele; sper în Tine, Doamne, vino în ajutorul disperării mele.

Dezleagă-mi limba, Doamne, şi gura mea Te va binecuvânta fără încetare.

Doamne, dă-mi sentimentul prezenţei Tale şi voi fi capabil de orice; mi-e teamă să mă găsesc singur, să vorbesc ca de la mine însumi, să acţionez ca de la mine însumi.

Pune-mi Tu sufletul pe buze, aşa cum [adineaori] mi-ai pus Trupul Tău.

Rugăciune în momentele de încercare

Doamne, învaţă-mă să găsesc pacea Ta în încercările care mă asaltă. Ştiu că tot ce se poate întâmpla în viaţa mea nu se întâmplă decât prin voinţa Ta sau prin permisiunea Ta, că nimic nu

scapă Providenţei Tale şi că pot dobândi un bine nemărginit din toate necazurile pe care le am de îndurat, dacă împreună cu încrederea mea în Tine adaug şi meritul credinţei şi al sfinţeniei curajului creştin.

Vreau ca această convingere şi acest act de credinţă să fie în mine realităţi vii. Dă-mi tăria de a nu le abandona niciodată şi ajută-mă să găsesc plinătatea liniştită a harului Tău în această aşezare totală a vieţii mele în mâinile Tale de Tată.

Dumnezeul meu, Îţi ofer aceste suferinţe, oricât ar fi ele de umile şi nedemne de a fi oferite. Ţi le ofer în unire cu cele ale Domnului nostru Isus Cristos, pentru ca astfel, contopite cu ale Sale, să aibă o valoare care să le întreacă şi să poată sluji spre mântuirea mea, spre fericirea celorlalţi, spre îndreptarea greşelilor săvârşite. Binecuvântează-le, transformă-le, şi fă-le să aducă toate roadele de haruri pentru care constituie punctul de pornire.

Doamne, vreau să consider neliniştile mele ca pe nişte ispite, grijile mele ca pe nişte jigniri aduse Providenţei Tale. Vreau deci să le îndepărtez cu fermitate ori de câte ori se vor înfăţişa spiritului meu şi vreau să aştept totul de la Tine în sigu-

ranţa Milostivirii Tale şi a Bunătăţii Tale pline de grijă.

Doamne, ţin să afirm prin această rugăciune că îi iert pe toţi cei care au greşit faţă de mine şi că, fără să disimulez o slăbiciune indulgentă faţă de greşeală, Te rog să nu o socoteşti păcat celor care au săvârşit-o faţă de mine.

Fă să pot rosti bine, din adâncul inimii, şi să pot dovedi, prin absenţa oricărui resentiment personal în gândurile sau în faptele mele, invocaţia rugăciunii „Tatăl nostru" pe care o recit în fiecare zi: „şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri."

Rugăciuni către Sfânta Fecioară Maria

În numele acestui Fiu pe care ni l-ai dat, devenit Pâinea Vieţii, venit la noi prin tine; în numele acestui Fiu prezent printre noi, în prezenţa Căruia te afli în acest moment, ca-n orice moment; prin a Cărui iubire, chiar şi atunci când ceasul unui har încă nu a venit, tu ai puterea de a-l grăbi; tu care de acum ai pătruns în Sfânta Sfintelor, în mijlocul cântărilor de triumf şi de veselie, dă, o Maică a lui Dumnezeu, biruinţă Adevărului.

Mamă a tuturor celor care au un suflet şi care trăiesc,
Mamă a imposibilului,
Mamă a miracolului,
Vindecă, schimbă, transformă totul prin harul lui Dumnezeu!
Sora noastră pământească, roagă-te pentru noi.
Sora neliniştii noastre, roagă-te pentru noi.
Sora celor care plâng, roagă-te pentru noi.
Sora celor care aşteaptă, roagă-te pentru noi.
Sora celor care se roagă, roagă-te pentru noi.

Să ne rugăm: Tu, care eşti atât de pură încât nu este decât rugăciune şi iubire în rugăciunile tale, încălzeşte rugăciunile noastre la inima ta şi du-le la Fiul tău.

Maica noastră care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Fiului tău aici pe pământ. Statorniceşte-ţi aici sălaşul pentru împărăţia Dumnezeului celui viu. Facă-se nu doar voia Sa, ci şi preferinţa Sa să se împlinească, astfel încât pământul să pară mai puţin departe de cer. Ajută-ne să devenim mai buni şi să ne iubim unii pe alţii.

Apără-ne de noi înşine, iar lipsa ta de cunoaştere a răului să mijlocească mai uşor pentru mizeria mult prea reală a greşelilor noastre. Amin.

Program de viaţă pentru cei nedesăvârşiţi sau rugăciune de întoarcere a răului spre bine

Să reorientezi **vanitatea nobiliară,** îndreptând-o către descendenţa noastră divină. Să cauţi în Dumnezeu primul tău strămoş şi titlurile nobiliare.

Să reorientezi **lenea,** recurgând la ea ori de câte ori eşti ispitit să săvârşeşti răul.

Să te slujeşti de **laşitate,** temându-te de amărăciunea pe care ai simţi-o după greşeală.

Să te slujeşti de simţul **interesului personal**, cu dorinţa de îmbogăţire a sufletului pe care o aduce orice faptă bună.

Să te slujeşti de **mânie** pentru a ieşi din tine însuţi – căci este cea mai mare forţă care ne scoate în afara noastră – pentru a depăşi ridicolul şi convenienţele; să o îndrepţi împotriva tuturor adversarilor care nu sunt nici fraţi, nici persoane, nici ceva care ar ţine de o viaţă omenească.

Să te slujeşti de **oboseală** pentru a te ruga.

Să te slujeşti de **tristeţe** pentru a dispreţui toate lucrurile în afară de Dumnezeu şi de ceea ce iubeşte Dumnezeu.

Să te slujeşti de delicateţea spiritului de **scrupulozitate** pentru a căuta acţiuni bune, precise, determinate, neaşteptate, inedite.

Să te slujeşti de **gândurile rele** care vin oricât le-am respinge, pentru a te umili că eşti un gunoi capabil de astfel de fermentaţii.

Să te slujeşti de **timiditate,** rezervând-o pentru toate ocaziile în care te simţi în largul tău, şi să o foloseşti împotriva ei în rest.

Să te slujeşti de **nestatornicie** pentru a lua pe loc hotărâri bune.

Să te slujeşti de **lipsa de atenţie** cu privire la un singur lucru, pentru a te ocupa în acelaşi timp de mai multe lucruri diferite.

Să te slujeşti de **lâncezeală,** [...] alegând momentele în care este dominantă pentru a săvârşi acţiuni efectiv puternice şi bune prin ele însele sau pentru a face promisiuni fără riscul unui act necugetat.

Să te slujeşti de **greşelile repetate** ca să te ridici cu violenţă, ruşine, mânie, eroism, pentru a promite…

Rugăciune pentru cea care ne-a crescut

Pentru nopţile petrecute la căpătâiul meu, fii răsplătită şi binecuvântată,

pentru primele rugăciuni învăţate, *
pentru dojenile blânde, *
pentru iubirea mai bună decât mine, *
pentru ceea ce nu am ştiut, *
pentru sărutările tale, *
pentru rugăciunile tale, *
pentru binecuvântările tale, *
pentru lipsurile, durerile şi amărăciunile din viaţa ta îndurate cu o credinţă resemnată, *
pentru aşteptări, *
pentru nelinişti, *
pentru absenţe, *
pentru nerecunoştinţa şi ingratitudinea mea, *
pentru zâmbetul tău, *
pentru lacrimile tale, *

* fii răsplătită şi binecuvântată!

pentru ceea ce am omis să fac pentru tine şi pentru care nu te-ai supărat pe mine, *

pentru iertarea ta, pentru îngăduinţa ta, pentru iluziile tale, pentru că ai trecut cu vederea, pentru sacrificiile tale, *

pentru tot binele pe care mi l-ai făcut de când m-am născut, *

pentru momentele în care noi doi am fost un singur suflet, *

pentru acea parte din mine care dispare odată cu tine şi pe care o voi regăsi cândva,*

pentru durerile şi bucuriile traversate împreună, *

pentru compasiunea şi iubirea pe care Dumnezeu şi cu tine mi-aţi îngăduit să le am pentru tine în clipa agoniei, *

pentru amărăciunea despărţirii care mă sfâşie şi pe care totuşi o binecuvântez că este atât de puternică, *

pentru toate amintirile şi toate speranţele, *

pentru lumina ochilor tăi, *

pentru îmbrăţişările revederii, *

pentru umărul pe care mi-am odihnit capul în cele mai grele momente, *

pentru exemplul dat, *

pentru munca răbdătoare şi sfântă a sufletului tău şi a mâinilor tale, *

pentru strigătul rărunchilor tăi în caz de pericol, *

pentru această inimă din care am văzut cum se face inima mea, *

pentru ocrotirea ta şi pentru mijlocirea ta înaintea lui Dumnezeu, *

pentru tot ce ai fost şi pentru tot ce a coborât odată cu tine în mormânt şi care nu va putrezi niciodată pentru că este gravat pe vecie într-o inimă de fiu, *

pentru lucrurile mari şi mici pe care mi le-ai dat, pentru cele mai umile, ca şi pentru cele mai rare, pentru cele mai dulci, ca şi pentru cele mai amare, când au ieşit din inima ta şi pentru că au ieşit din inima ta, *

pentru agonia ta care mi-a arătat cerul, *

pentru ultimul tău suspin şi pentru ultimele tale chinuri care mi-au fost poate de folos, *

pentru semnul crucii şi pentru mâna ta pe fruntea mea, *

pentru tot ceea ce am uitat acum, *

pentru comoara pe care timpul o ruinează şi care se fărâmiţează deja, în sărăcia unui suflet

prea mic, în fragmente dureroase din mine însumi, pierdute, îndepărtate, şterse, cu toate că tu erai în întregime şi cu totul vie alături de mine.

Dumnezeule credincios, Dumnezeule ocrotitor, Dumnezeule al schimbării, ocroteşte-mă pentru ea, şi binecuvânteaz-o!

În familie,
rugăciuni cu şi pentru fraţii întru Cristos

Ut sitis filii Patris vestri qui in coelis est… „ca să fiţi fiii Tatălui vostru care este în ceruri" (Matei 5,45) ... în Spiritul unui Testament care, cu preţul sângelui, pentru o viaţă nouă şi pentru viaţa veşnică, ne-a dăruit un Tată în Ceruri şi fraţi pe pământ.

După ce-aţi privit spre Ceruri
şi-aţi rostit un Tatăl nostru,
avându-l pe Dumnezeu în inimă
priviţi spre pământ.
Şi, tainic, spuneţi
în adâncul sufletului vostru:

FIULUI CELUI MAI IUBIT AL TATĂLUI COMUN,
FRATELUI-SĂRAC CE ŢINE

LOCUL LUI CRISTOS
PE STRADĂ, ÎN MANSARDE ŞI SPITALE,
SUB PODURI, ÎN FAŢA MAGAZINELOR DE PÂINE
ŞI ÎN GROAPA COMUNĂ:

Fratele nostru care eşti pe pământ
Binecuvântat fie numele tău pentru noi,
Vie împărăţia ta în noi înaintea morţii noastre
Să facem, amândoi, o singură voinţă,
cea a lui Dumnezeu,
Şi ca în cer ne va fi pe pământ.
Binecuvântat fii pentru bucuria pe care
avem să ţi-o aducem,
pâinea ta cea de toate zilele.
Iartă-ne nouă
că nu L-am cunoscut de-ndată pe Dumnezeu
în mizeria ta, aşa cum şi noi îţi vom ierta ţie
că nu L-ai cunoscut în ajutorul nostru.
Nu ne lăsa să ne depărtăm de sufletul tău,
ci iubirea noastră comună de Dumnezeu
şi iubirea noastră, în Dumnezeu,
a unuia pentru celălalt
să ne mântuiască de cel rău.
„Aşa să fie! Şi oare de ce n-ar fi aşa?”

Poate că atunci, din umbră vi se va părea că auziţi acest răspuns:

Fraţii noştri buni care sunteţi pe pământ
Numele vostru tot mai drag să ne fie.
Ajutorul vostru să ne ajungă înainte de a fi prea târziu.
Să nu facem, împreună, decât o singură voinţă, cea a lui Dumnezeu,
iar pământul ne va părea mai puţin departe de Cer.
Binecuvântaţi fiţi pentru bucuria ce-o avem
primind de la voi
pâinea noastră cea de toate zilele.
Iertaţi-ne reproşul fără de voie
al durerilor noastre
Aşa cum şi noi vă iertăm batjocura
bunăstării voastre.
Nu ne lăsaţi să vă invidiem niciodată.
Iar fapta voastră bună, şi rugăciunile noastre,
să alunge de la noi toate relele.
„Aşa să fie! şi să ajute Dumnezeu altminteri să nu fie."

Şi dacă vi s-a răspuns astfel, va urma apoi, ca un murmur al sufletului, însoţit de îngerii voştri

cu un nevăzut semn al crucii, semnul tainic al crucii ce însoţeşte trecerea oricărei încercări, săvârşirea oricărui act de reparaţie.

SĂRACUL:

Mărire Tatălui care are grijă de toţi! Mărire Tatălui ce Se apleacă asupra noastră! Am văzut pe Fiul Său preaiubit venind la mine prin darul fratelui meu şi umplându-mi spiritul cu Spiritul Său de Pace.

PRIETENUL CARE-I VINE ÎN AJUTOR:

Mărire Fiului care ne-a adus la Tatăl nostru! Mărire Fiului care ne permite să fim toţi fraţi şi să fim fraţii Lui! Mărire Fiului a cărui lumină o văd în ochii tăi şi al cărui Spirit m-a făcut să simt durere în durerea ta!

AMÂNDOI ÎMPREUNĂ:

Mărire Spiritului Sfânt care, fără nicio vorbă, fără niciun gând ascuns, aruncă în Dumnezeu inimile noastre, frate al meu, una spre cealaltă. Căci este acelaşi Spirit care, printr-un fel de suspin ce nu-l putem spune în cuvinte, strigă în fiecare dintre noi către Dumnezeu: „Tată!" şi de la

unul la celălalt „Frate!”, atunci când în sfârşit ne recunoaştem.

AMÂNDOI, TOT ÎMPREUNĂ, BĂTÂND CU PUMNUL ÎN PIEPT:

Aşa cum ar fi trebuit să fie de la începuturi, dar oricum, va fi de acum înainte pe veci şi în vecii vecilor.

ꕥ

Să ne iertăm unul pe altul şi până în adâncul sufletului şi fără reţinere, aşa cum face Dumnezeu şi, cu ajutorul harului lui Dumnezeu, [să iertăm] ceea ce a putut fi, din partea unuia faţă de altul, o cauză de nemulţumire sau de supărare.

În secretul inimii tale/voastre, în locul cel mai bun din tine/voi, fratele meu/sora mea (*sau* fraţii mei/surorile mele), la care mă gândesc în acest moment, iartă-mă/iertaţi-mă tot aşa cum şi eu te/vă iert dacă din nefericire ar fi cazul pentru mine să procedez astfel la sfârşitul acestei zile.

Isuse, Tu ai zis: nu trebuie să las să apună soarele peste mânia sufletului meu.

Isuse, Tu ai zis: nu am dreptul să mă apropii de altarul Tău şi de darul Trupului Tău pe acest

altar, dacă nu am sufletul cu adevărat împăcat cu sufletul fratelui meu.

Isuse, Tu mă faci să înţeleg: nu pot să fiu după Inima Ta, nici în Inima Ta, dacă nu sunt cu toată inima unit cu sufletul fraţilor mei, şi în primul rând cu al fraţilor pe care Inima Ta vrea să-i unească în această casă.

Rugăciune pentru buna folosire a suferinţelor[6]

Sufăr, Doamne; iată suferinţele mele, ia-le, Ţi le dăruiesc.

Tu, care nu refuzi nimic de la noi, primeşte-le.

Tu, care ai suferit mai mult ca oricine, ştii ce Îţi ofer.

Sufăr, Doamne; iată suferinţele mele, ia-le.

Ţi le dăruiesc, Ţi le dăruiesc, Ţi le dăruiesc, pentru ca, devenind ale Tale, să poată folosi la iertarea greşelilor celor dragi mie sau care mi-au făcut un bine, să-mi fie iertate greşelile mele şi să fiu adus mai aproape de Tine. Fă din ele fericirea, şi pentru noi toţi, în cer şi pe pământ.

---

[6] Rugăciune compusă pentru un tânăr bolnav incurabil – n. red.

Doamne, ceasurile de suferinţă ocupă mult din viaţa mea. E poate lucrul în care sunt cel mai bogat; nu este deci o mică parte din mine, cea pe care Ţi-o ofer. Tu ştii prea bine şi, dacă Ţi-o spun, e ca să mă liniştesc pe mine în această clipă; căci dacă mi-e aproape milă de mine tot spunându-Ţi-o, câtă milă trebuie să ai Tu, Dumnezeule, pentru mine, Tu care mă iubeşti mai mult decât Te iubesc eu.

Doamne, pot suferi mai îndelung decât pot, cu buzele sau cu inima, să mă rog Ţie. Or, iată că suferinţele mele se roagă singure de când Ţi le-am dat; ele se vor ruga mai mult timp decât rugăciunile mele. Şi cu cât mă chinui mai mult, cu atât mai tare vor şti ele să se roage Ţie.

Doamne, odinioară suferinţele mele mă îndepărtau adesea de Tine, pentru că ele erau prea legate de sufletul meu şi mă aduceau înapoi mereu la mine însumi. Dar iată că ele nu mai sunt numai ale mele şi că în ele nu mai vreau să mă gândesc la nimic; Ţi le-am dăruit; acum ele sunt ale Tale, ale Tale pe veci. Ţine-le strâns la Inima Ta şi fiindcă ele nu vor să mă mai părăsească, mă voi găsi şi eu în ele, fără voia lor, cu ele până în

ziua în care prin bunăvoinţa Ta mă voi găsi fără ele, în Cer, alături de această Inimă. Amin.

Doamne, fă ca rugăciunile şi suferinţele mele să aducă binecuvântarea asupra tuturor celor pentru care trebuie să mijlocesc în această lume şi în cea de apoi.

Rugăciune de spus înainte de consultaţiile într-un dispensar[7]

Doamne, vom vedea în curând venind la noi bieţi oameni care suferă şi care ne cer să le uşurăm durerile. Fă ca îngrijirile noastre, ajutorul şi rugăciunile noastre să poată înlătura sau face mai suportabile aceste suferinţe, ca să fie binecuvântat numele Tău prin noi.

Fie să vedem cum apare vindecarea oriunde aceasta poate fi obţinută, pentru mai-binele sufletului lor şi o mai bună folosinţă a vieţii lor. Dacă nu, fie cel puţin ca durerea de care au parte să se reducă la atât cât socoteşti Tu necesar

[7] Rugăciune compusă pentru dispensarul *Bethlehem Mariae* înfiinţat de Mons. Ghika în Bucureşti – n. red.

pentru fericirea lor veşnică; şi dacă, în această privinţă, ar fi să le mai lipsească ceva, ia [...] din suferinţele noastre şi din meritele pe care le-am fi dobândit pe lângă Tine.

Doamne, învaţă-ne să Te cunoaştem prin milă, să Te slujim prin dăruire frăţească, să-Ţi urmăm exemplul prin jertfă.

Şi fie ca încercarea la care supui buna noastră voinţă, făcându-ne trimişii răspunzători de Providenţa Ta faţă de aceşti nefericiţi care, după cum spui, Îţi ţin locul, fie ca această încercare să se întoarcă spre cinstea noastră comună, pentru fericirea noastră comună în ceruri. Amin!

Rugăciune de spus de către copiii bolnavi în spital[8]

Tatăl nostru, pe care Îngerii noştri Îl văd tot timpul, care vezi totul şi pe care Te ştim foarte aproape de noi, chiar fără să Te vedem, aşa cum o ştim pe mama aproape de noi într-o cameră neluminată – Sora ne-a spus că Tu-i asculţi, mai mult decât pe toţi ceilalţi, pe copilaşii care Ţi se

[8] Rugăciune compusă pentru pavilionul de copii al Spitalului de tuberculoşi din Roma – n. red.

roagă, iar atunci când sunt bolnavi îi asculţi şi mai mult. Căci Tu ne iubeşti fiindcă suntem copiii Tăi, noi toţi – şi pentru Tine nu există, ca pentru noi, mai multe familii ce nu se cunosc între ele; – Tu ai milă de noi, şi Tu ţii cont că noi suferim, – pentru că noi n-am apucat şi nici n-am vrut să fim prea răi, – şi atunci, dacă noi suferim, nu este ca să fim pedepsiţi, ci pentru ca tot ce suferim să poată servi să-i facă buni pe cei care sunt răi, mai buni pe cei buni, fericiţi pe cei nefericiţi. – Şi când noi Îţi oferim durerea noastră care ne face să ţipăm şi să plângem sau chiar numai supărarea care face ca nici cele mai frumoase jucării să nu ne mai placă, – când Îţi dăm toate acestea pentru ca Tu să le pui împreună cu tot ce a suferit bunul nostru Isus, rugându-Te să faci ca şi cum ar fi chiar suferinţele Lui – Tu le păstrezi în inima Ta pentru a ne binecuvânta şi faci din ele o comoară din care Tu ştii să tot iei, fără să se poată termina, multe lucruri bune pentru noi şi pentru toţi ceilalţi. – Sora ne-a spus-o, şi noi credem lucrul acesta, pentru că Tu eşti Tatăl nostru şi pentru că un tată nu vede cu plăcere cum suferă fără motiv copilaşii săi şi pentru că mai ştie şi să facă multe lucruri fru-

moase din orice (asta – e adevărat – am văzut-o la noi acasă… Tăticul chiar ne-a făcut un joc de trenuleţe din bucăţi de fier pe care noi voiam să le aruncăm la gunoi).

ꕥ

Ascultă, deci, Dumnezeule, ruga copilaşilor Tăi bolnavi, adunaţi în acest spital.

Şi ce-Ţi vom cere mai întâi va fi în egală măsură pentru ceilalţi ca şi pentru noi.

Îţi place să ne rugăm pentru ceilalţi: Îţi face plăcere să vezi că ne iubim între noi, că nu ne gândim numai la noi, că vrem să fim toţi împreună cu Tine şi că nimic, nici durerile mari, nu ne pot împiedica să fim din inimă alături de ei şi alături de Tine.

ꕥ

Mai întâi Îţi cerem ca toţi bolnavii care sunt în acest spital să fie într-o zi fericiţi în cer alături de Tine.

Îţi cerem să-i ajuţi ca ei să fie, din iubire pentru Tine, răbdători când îi doare tare, resemnaţi când nimic nu le face bine, tot timpul mulţumiţi că Te ştiu aproape de ei – şi siguri că Tatăl lor

din ceruri nu-i va părăsi niciodată. – Şi pentru toate relele pe care le-au putut face ei până acum, să-Ţi ceară iertare înainte de a muri, pentru că apoi e prea târziu.

Îţi cerem să nu-i laşi să piardă nimic din ce pot merita ca răsplată în faţa Ta, pe pământ ca şi în Cer, suferindu-şi durerile aşa cum vrei Tu să le suferim.

Îţi cerem să-i vindeci de boală pe toţi cei care pot fi vindecaţi, mai ales dacă, atunci, pentru ei şi pentru ceilalţi, trebuie să fie mai buni în adâncul inimii lor.

Îţi cerem să ai grijă de familiile din care au plecat şi care sunt atât de triste. Nu uita de familiile unde sunt necazuri mari, din pricină că lipsesc cei care procurau hrana pentru toţi şi ţineau toată casa. Dar aminteşte-Ţi mai ales de fraţiorii noştri, copiii acestor domni care zac aici în pat, suferind atâta în acest spital, şi pe care-i vedem plângând pe ascuns, în loc să se bucure, atunci când li se aduc în vizită bebeluşii, duminica şi joia la ora patru (…micuţii plâng şi ei atuncea…).

Şi Te mai rugăm, iar şi iar, pentru fraţiorii noştri rămaşi singuri de tot, copiii celor ce mor

în acest spital. Ai milă de cei care nu mai au cui să spună mamă sau tată. Aminteşte-Ţi de casa goală şi de locul rămas liber la masă.

Îţi amintim din toată inima, în numele suferinţelor pe care Ţi le oferim, de sufletele celor ce-au murit în acest spital şi mai ales de sufletele celor care n-au pe nimeni care să le păstreze amintirea.

Tatăl nostru care eşti în Ceruri, ascultă-i pe copilaşii Tăi bolnavi. Ei nu-Ţi cer decât lucruri bune şi sfinte şi sunt foarte siguri că Tu n-o să le spui „nu".

ꕥ

Copilaşii Tăi Ţi-au dăruit tot ce au în inimă – şi durerea şi necazurile. Ascultă-i ca şi cum ar fi Însuşi Copilul Tău Isus care-Ţi vorbeşte. Nu-i aşa că L-ai făcut fratele nostru? Şi apoi El a voit să sufere atâta pentru toată lumea când s-a făcut mare! Vrem să-I semănăm în toate, chiar şi în aceasta.

Ascultă-i, Dumnezeule, pe copilaşii Tăi care suferă, care nu pot dormi şi care nu o mai au pe mămica lor lângă ei. Rugăciunea lor, ei o trimit Preabunei Fecioare, care este Mama tuturor, ca

şi a Pruncului Isus. Ea Îţi va spune toate acestea mai bine decât noi. – Şi va mai adăuga şi ea câte ceva. Amin.

Rugăciune către Arhanghelul Mihail[9]

Spirit pur, pe care nicio fiinţă nu-l poate limita şi nici înlănţui, dă-ne ajutorul prezenţei tale nemijlocite.

Imagine fidelă şi strălucitoare a splendorilor divine, învaţă-ne să fim şi noi, fiecare după locul său şi după starea sa, o imagine exactă şi vie a Tatălui nostru care este în ceruri.

Apărător al voinţelor şi al preferinţelor Creatorului, păzeşte Lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, cu noi şi prin noi, în statornicia noastră.

Învingător al trufiei lumii, atrage-ne în urmarea ta, ajută-ne să ne aşezăm de partea cea bună, cu o mândrie bună şi sfântă a sufletelor noastre.

Purtător de cuvânt al universului, credincios Învăţătorului său, fii sufletul şi tăria jurămintelor noastre.

---

[9] Compusă iniţial pentru Asociaţia „Cavalerii Sfântului Mihail" – n. red.

Revoltă sfântă şi strigăt iubitor a ceea ce a fost creat pentru fericirea veşnică, fii susurul protestelor noastre împotriva oricărui rău şi elanul sufletelor noastre către tot binele care vine de la Dumnezeu.

Apărător binecuvântat al ordinii în iubire, dăne simţul armoniei şi al iubirii în planurile Domnului.

Cavaler al slavei veşnice, fă-o să transpară în umilele noastre eforturi, de jur împrejurul nostru.

Apărător al [neamului], încredinţat între toţi unei Misiuni de călăuzire a fraţilor, fă ca [poporul nostru] să nu eşueze în această misiune. [...]

Stăpân tainic al biruinţelor supreme, dă-ne triumful bun al cauzelor drepte.

Triumfător prin suflet şi în suflete, fă ca întotdeauna să ajungem la ţintă prin ceea ce e mai bun în sufletele noastre.

Conducător al mesagerilor divini în lumea nevăzută şi al soldaţilor lui Dumnezeu pe pământ, dă-ne să fim purtători ai veştii celei noi şi vehicule vii ale oricăror forme de curaj.

Tu care introduci sufletele în viaţa de dincolo, şi viaţa de dincolo în suflete, în mulţimi, în arma-

tele Cerului şi ale pământului, fă să ne îndeplinim datoria, pe urmele tale pe pământ, ca şi în Cer.

Tu care cântăreşti sufletele la judecată, aminteşte-ne, încă din acest ceas, importanţa păcatelor de omisiune, astăzi şi întotdeauna.

Oaspete al mărturisirii noastre, ai milă de mizeriile noastre şi de căderile noastre, din care ne ridică Domnul, şi dă-ne iertarea lor.

Martor al greşelilor noastre, ca şi al mărturisirii lor, dă-ne în acelaşi timp şi o cinste mai mare, şi o speranţă mai sigură în infinita milostivire a Celui Atotputernic.

Sfinte Arhanghel din ziua de pe urmă, fă ca în această zi să nu avem de ce să ne ruşinăm înaintea ta, nici pentru noi, nici pentru lucrarea încredinţată nouă. Amin.

CALEA SFINTEI CRUCI
CU RUGĂCIUNI
ALE FERICITULUI VLADIMIR GHIKA

În faţa altarului principal

Venim, Doamne, aici pentru a înfăptui două lucruri. Realitatea prezenţei Tale şi a suferinţelor Tale. Realitatea suferinţelor fraţilor Tăi după trup întâlniţi de noi pe parcursul vieţii noastre, pentru a ne face să le înţelegem şi să ni le însuşim pe ale Tale. Compasiunea noastră să fie adevărată precum pătimirea Ta şi să nu fie doar un exerciţiu de imaginaţie pioasă, prea adesea înşelătoare. Crucile fraţilor noştri să verifice valoarea acestei căi a crucii; prin unirea noastră cu pătimirea Ta, să prelungim binefacerea pentru sufletele noastre şi, în comuniunea sfinţilor, pentru toate sufletele. Vrem să parcurgem această cale a crucii împreună cu Maria şi să o facem bine, aşa cum a fost făcută de către ea. […]

Staţiunea I
Isus este condamnat la moarte

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria simte cum pătrunde sabia în sufletul ei.

Şi substituţia: sentinţa nedreaptă în locul sentinţei noastre drepte. Există o responsabilitate directă a greşelilor noastre în această condamnare. Asistăm la condamnarea altuia în locul nostru cu durere, ruşine, confuzie, recunoştinţă infinită.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a II-a
Isus ia crucea pe umeri

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria simte cum cade crucea pe umerii săi.

Noi suntem cei care o aşezăm la fiecare greşeală şi la fiecare iertare o aşezăm din nou fără încetare pe umerii Tăi, Doamne. Fie ca inscripţia acestei cruci care Te numeşte Regele credincioşi-

lor şi al necredincioşilor în cele trei limbi ale Cuvântului lui Dumnezeu să nu mintă în ceea ce ne priveşte.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a III-a
Isus cade sub greutatea crucii

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Inima Mariei se frânge şi tresaltă în această cădere.

Căderea Ta ne ridică din căderile noastre. Prin exemplul Tău Îţi arăţi mila faţă de slăbiciunile noastre. Slăbiciunea Ta va fi puterea noastră.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a IV-a
Isus o întâlneşte pe mama Sa

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Ea nu-L poate ajuta să ducă crucea.

Îl regăseşte pe Fiul său, care-şi sfârşeşte viaţa. Ea este mama celui mai părăsit, a celui mai neobişnuit dintre condamnaţi. Niciun cuvânt. Abia dacă privirile lor îndrăznesc să-şi vorbească, şi această agonie a acestor fiinţe preaiubite a fost cu adevărat trăită pentru mine/pentru noi.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a V-a
Simon din Cirene
Îl ajută pe Isus să-Şi ducă crucea

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Dacă Maria nu poate ridica oribila cruce şi să meargă după Tine, i se cere unui străin să Te ajute să înaintezi pe calea dureroasă. Lasă-ne să fim acest străin care suferă sub greutatea încercărilor pe care vrea să le tragă după el în Biserică - trupul Tău mistic.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a VI-a
Veronica şterge faţa lui Isus

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria o binecuvântează pe femeia evlavioasă care îi redă vederea trăsăturilor Fiului său şi le păstrează în mod miraculos pentru viitor, fără să se îndoiască, încă din prima clipă. Fie ca evlavia noastră să ne facă să vedem chipul Tău în toţi cei care suferă, iar chipul Tău să se arate fără încetare regăsit în noi, în ciuda păcatelor noastre, prin puterea Sângelui Tău.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a VII-a
Isus cade pentru a doua oară

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria cade împreună cu El şi se opreşte cu El, zdrobită. Supliciul este dificil de atins. Trebuie să te căzneşti pentru a-l atinge. Să ştim să-i vedem imaginea în sacrificiile noastre. Şi fie ca cea de-a

doua cădere a Ta să ne ferească de descurajare.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a VIII-a
Isus mângâie pe fiicele lui Israel

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria vede cum condamnatul se gândeşte nu la El în acest moment, şi nici chiar la misiunea pe care trebuie să o ducă până la capăt, ci la mila, la regretul, la duioşia pentru fraţii şi surorile Sale.

Dă-ne cu Isus, cu Maria, care o va dovedi la picioarele Crucii, cea mai mare iubire pentru suflete, durerea adevărată pentru relele altora.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a IX-a
Isus cade pentru a treia oară

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Inima Mariei aproape că se opreşte odată cu această cădere. Cum se va ridica Fiul ei? Face un ultim efort şi merge în picioare către sacrificiul suprem. În ispitele noastre, în încercări, în cele mai groaznice slăbiciuni, împreună cu Tine, Doamne, ne vom ridica mereu.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a X-a
Isus este dezbrăcat de hainele Sale

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria aproape că nu-L mai recunoaşte pe Fiul său, în această fiinţă torturată, lipsită de veşminte şi fără formă. Nu mai are nici tunica pe care ea I-a ţesut-o. Nu mai este nici condamnatul neobişnuit, ridiculizat prin veşmântul său regesc de sărbătoare. Un trup rănit şi sfâşiat, o faţă desfigurată, o mizerie care nu mai este deosebită de altele şi care, astfel confundată cu mizeriile noastre cele mai rele, ne răscumpără într-un mod şi mai vizibil.

Aşa cum Tu, Doamne, Te-ai substituit nouă, fă ca şi noi să ne îmbrăcăm cu Tine.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a XI-a
Isus este răstignit pe cruce

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria se lasă răstignită împreună cu El.

Cruzimea oarbă se adaugă suferinţei. Este tratată ca un lucru. Este lucrul nostru. Sunt gesturi de meşteşugar ce acţionează asupra unei materii maleabile care trebuie să devină ceva, dar care pe cei ce lovesc nu-i ajută la nimic.

Mâinile şi picioarele nu sunt doar mutilate, ele nu vor mai mişca. Fiul Omului este pe locul Său final. Nu mai poate face nimic, şi totuşi este pe punctul de a face mai mult decât totul.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a XII-a
Isus moare pe cruce

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria spune cel mai dureros şi cel mai sfânt *fiat* din viaţa sa.

Iată adevărul morţii, pe care a suportat-o în persoana Sa Fiul lui Dumnezeu şi adevărul morţii păcatului, obţinută prin aceasta, pentru totdeauna.

Iată ce a costat iertarea noastră. Iată ce oferă prin ultima revărsare de sânge şi de suflu. Dezlegarea, cu adevărat, în umbră, cu un gest nevăzut, dar atotputernic.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a XIII-a
Isus este coborât de pe cruce şi dat Mamei Sale

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

O, Marie, ajută-mă să primesc prin împărtăşanie în inima mea Trupul Mântuitorului nostru, aşa cum tu L-ai primit în braţele tale. Să-L primesc în inima mea chiar din braţele tale, cu strigătul inimii tale care mă/ne imploră să nu-L fi făcut să moară în zadar.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

Staţiunea a XIV-a
Isus este înmormântat

- Ne închinăm Ţie, Cristoase, şi Te binecuvântăm,
- Căci prin Sfânta Ta Cruce ai răscumpărat lumea.

Maria nu-L mai vede, şi niciodată nu a fost mai aproape de ea. El nu este acolo decât pentru a învia, pentru a învia împreună cu noi, atrăgându-ne în urmarea Sa, oferindu-ne garanţia Mamei lui Dumnezeu care ne aşteaptă deja acolo cu trupul şi cu sufletul.

Tatăl nostru… Bucură-te, Marie…

- Doamne Isuse Cristoase, răstignit pe cruce,
- Miluieşte-ne pe noi!

În faţa altarului principal

Ne aflăm în faţa Celui Înviat, nu în mod simbolic, ci în realitate, în faţa prezenţei veritabile a Celui care a murit cu adevărat pentru noi, pentru a încheia momentul rememorării cu gândul, cu amintirea şi cu rugăciunea a locurilor prin care El a trecut.

Doamne, care ai suferit pentru noi, care ai murit pentru noi, care ai înviat pentru noi, care eşti aici pentru noi, binecuvântează-ne astăzi şi pentru totdeauna prin Sfânta Ta Cruce şi prin toate crucile noastre, prin sacramentul iubirii Tale şi prin ofranda sfinţită a iubirii noastre.

ORA SFÂNTĂ[10]

Pentru agonia Ta în Grădina Măslinilor ai cerut de la noi, Dumnezeul meu, această oră de rugăciune în comun – nu se va spune că nu am vegheat cu Tine o oră, cel puţin în această seară. Tu eşti aici, noi suntem cu Tine, şi veghem: Doamne, ia şi primeşte în mâinile Tale sufletul acestei ore. Şi fă ca această oră izolată pe care am vrea, pe care ar trebui să o repetăm mai des, să aducă multe lucruri cu ea. Cer acest lucru de la Preştiinţa Ta veşnică, Dumnezeul meu, nu-i aşa că aştepţi ceva de la aceste rugăciuni începute la picioarele Tale? Nu-i aşa că vei face ceva în plus pentru binele sufletelor noastre şi al lumii, datorită acestei ore?

Iată-ne, cu mâinile întinse spre Tine, cu această biată oră între două veşnicii, cea de dinainte şi cea de după… Dă-i o putere tainică… ea să fie, la

---

[10] Rugăciunile ce urmează sunt extrase din meditaţia ţinută de Mons. Ghika în Joia Sfântă din anul 1910 în capela Surorilor Sf. Vincenţiu de Paul din Bucureşti – n. red.

un nivel oricât de modest ai voi, începutul unei ere… Nu am venit să căutăm aici o emoţie neaşteptată, zadarnică şi trecătoare – nu, inima noastră vie de creştini vine să-Ţi ceară să fie, ca şi inima noastră de carne, slujitorul supus, asiduu şi puternic al marii Vieţi. Ea caută activitatea neobosită a împărăţiei vitale a lui Dumnezeu, cu puterea constantă a unui organ făcut pentru aceasta, a inimii de carne pe care ai închinat-o slujirii vieţii. Ea nu cere de la Bunătatea Ta o creaţie excepţională: ceea ce ar voi este ordinea în ordine, aducând binele nu prin crize urmate de slăbiciuni, ci precum astrele îşi duc fazele sau anotimpurile, precum stelele îşi descriu neschimbatele orbite în acest moment, în spaţiul care înconjoară această casă, acest oraş, această ţară, acest pământ, această lume.

În privinţa actelor mai rare, inima noastră Îţi cere acel salt interior care permite săvârşirea jertfei într-o sfântă uitare de sine, elanul care permite depăşirea unui obstacol rău, mişcarea eroică şi pură care ia ferm o decizie, gestul de siguranţă desăvârşită care aruncă fiinţa întreagă în unica certitudine a credinţei.

Eşti aici, Doamne, dar ascuns sub misterul unor aparenţe care nu sunt ale Tale, ascuns de două ori ochilor noştri: ascuns în Sacrament şi în ceea ce, în această seară, slujeşte drept mormânt Sacramentului. Şi iată că, fără să vrea, în faţa acestui dublu văl, mintea noastră încearcă să regăsească chipul omenesc care a fost al Tău şi pe care l-a cunoscut lumea; ea se sprijină pe imaginile târzii care au tot încercat să-l traseze; ea va căuta, astăzi mai ales, după tema noastră de rugăciune din această seară, imaginile care Te reprezintă oferind lumii secretul Inimii Tale, încununate cu spini şi cu flăcări. Obişnuinţa ni le-a făcut familiare fără însă a ne face să le apreciem pentru ele însele. Niciun artist evlavios nu a reuşit până acum să dea acestor embleme o formă mai puţin artificială şi mai puţin nedemnă de Tine; dar, în această lipsă de îndemânare a eforturilor, în această reprezentare atât de stângace a misterului iubirii Tale, ca printr-o intenţie providenţială, apar cu şi mai mare tărie o trăsătură şi o lecţie – Inima Ta, modelul inimii noastre, este acolo vizibilă şi iradiază acolo, în exterior, atrăgând cu atât mai mult privirea cu cât este mai naiv schiţată. Inima e vizibilă pe cât trebuie să fie

de ascunsă binefacerea: iată ce-mi dezvăluie aceste imagini. Darurile noastre, nimeni nu trebuie să le cunoască bine, nimeni decât Dumnezeu. Însă inima noastră, încununată cu spini în durerea comună a fraţilor noştri, sau cu flăcări în bucuria bucuriei lor şi în dorinţa de fericire pe care o avem pentru ei, afecţiunea noastră, vie cu toată viaţa noastră, pentru fraţii noştri ca şi pentru Dumnezeu, iată ce trebuie să vadă lumea, inimă purtată înaintea noastră ca un fel de semn straniu – chiar dacă naiv schiţat şi el – prin lacrimile, duioşiile, indulgenţele, iertările, generozităţile, sacrificiile, entuziasmele care ne fac să acţionăm…

Dumnezeul meu, fă ca faptele noastre bune să se ascundă şi inima noastră să se lase văzută, ca şi a Ta, pe aceste embleme copilăreşti…

Ajungem, acum, la sfârşitul acestei ore pe care am vrut să o petrecem cu Tine; înainte de a o încheia, Ţi-i aducem cu gândul pe toţi cei care nu au putut lua parte la ea, adunăm toate intenţiile care pot contribui la slava Ta, la creşterea iubirii Tale pe pământ. Ne gândim mai ales la ceea ce Ţi-a torturat Inima în timp ce erai în agonie. Şi acum,

având Inima Ta în inima noastră, vrem să ne rugăm iar şi iar.

Să ne rugăm strâns uniţi cu Inima Ta care lăsa să-i curgă sângele până la pământ, într-o astfel de oră, în amărăciune, groază, dezgust faţă de păcatele omeneşti.

Să ne rugăm cu toată puterea inimii noastre pentru cei care te jignesc şi te urăsc.

Să ne rugăm pentru cei care profanează eroismul zilei şi sfinţenia nopţii, care degradează fără remuşcare misterul nepreţuit al vieţii…

Să ne rugăm pentru cei care râd de lucrurile pentru care ar trebui să plângem…

Să ne rugăm pentru cei care plâng cu lacrimi rele şi doresc neobosit lucruri rele…

Să ne rugăm pentru cei care aşteaptă şi pentru cei care caută…

Să ne rugăm pentru cei care te fac să aştepţi, Dumnezeule…

Să ne rugăm pentru cei care se îndoiesc şi pentru cei care şovăie…

Să ne rugăm pentru cei care nu te cunosc îndeajuns…

Să ne rugăm pentru tot ceea ce ar trebui să constituie obiectul rugăciunilor noastre şi pe care

îl uităm sau pe care nu îl ştim. Este comoara ascunsă din Inima Ta, ceea ce forma odinioară rugăciunea Ta *solitară* către Tatăl…[11]

Să ne rugăm având încredere în rugăciunile noastre, pentru că rugăciunile noastre sunt de la Dumnezeu…

Nu-i aşa, Dumnezeule, că Tu aştepţi ceva de la aceste rugăciuni începute la picioarele Tale?

Dumnezeule! Dumnezeule! Dumnezeule! Fă ca ceva să se agaţe şi să se prindă de aceste clipe, o mişcare dumnezeiască din inima noastră, o undă ieşită din Inima Ta care să ne arunce mai departe în jertfă, mai pe de-a întregul în dăruire, mai sus în bucuria vie, cu mai multă ardoare în ameţeala ce ne cuprinde ştiind că suntem cu Tine, Dumnezeule, în Tine, Dumnezeule, pentru Tine, Dumnezeule, noi care suntem, prin harul Tău, copiii Tăi, o, Dumnezeul nostru. Amin.

---

[11] *Et dimissa turba ascendit in montem* solus *orare: vespere autem facto* solus *erat ibi* [După ce a dat drumul mulţimilor, S-a urcat pe munte *singur*, ca să Se roage. Când s-a înserat, era acolo *singur*] (*Mt* 14,23). *Fugit iterum in montem ipse* solus [S-a retras din nou pe munte, El *singur*] (*In* 6,15) – n. a.

Rugăciune de mulţumire

Mulţumesc, Dumnezeule! Îţi mulţumim noi, aşa cum suntem, noi care nu ştim să mulţumim… Mulţumim cu un cuvânt sărman ca noi înşine, dar în care se află sufletul nostru întreg. Acesta este trupul nostru, acesta este sângele nostru, cu adevărat prezente în faţa Trupului şi Sângelui Tău, şi ne dăruim Ţie într-un strigăt de făgăduinţă şi de recunoştinţă.

Rugăciune de iubire la Inima lui Isus

O, Inimă, care dai mărturie despre o iubire infinită,

O, Inimă preasfântă, care baţi pentru mântuirea sufletelor, fără încetare,

O, Inimă dumnezeiască, ale cărei bătăi răsună în inimile celor care Te iubesc,

O, Inimă dumnezeiască, pe care o simt că bate până în inima mea,

Tu care ai vrut acest miracol: *emoţia conştientă* a pământului dinaintea Dumnezeului său, Tu care faci ca acest greu noroi însângerat din care suntem plămădiţi, care atât de inert şi atât de rapid se

întoarce în nu ştiu ce gunoi înspăimântător îndată ce ne chemi la Tine sufletul, Tu care faci ca acest noroi disciplinat şi însufleţit de Viaţă să tresară pe buzele noastre şi să Îţi rostească numele – dă-ne în Duhul înfierii o inimă de copil al lui Dumnezeu, o inimă care să Îţi semene, - dă-ne să fim cu toţii o inimă şi un suflet cu Tine, încă de acum şi în vecii vecilor. Precum ne iubeşti Tu fă să Te iubim şi noi şi să ne iubim unii pe alţii în Tine.

Fă ca ora marcată în trupul nostru prin bătăile inimii noastre în prezenţa Ta să fie o oră care să dobândească veşnicia, păstrată pentru veşnicie, regăsită în veşnicie.

O, Isuse, fă să ne reîntâlnim într-o zi, inimă către inimă cu Tine, în cetatea construită după inima Ta.

Rugăciune de binecuvântare

Binecuvântaţi-L pe Domnul, lacrimi şi bucurii…
Binecuvântaţi-L pe Domnul, regrete şi căinţe…
Binecuvântaţi-L pe Domnul, febre şi fervori…
Binecuvântaţi-L pe Domnul, gânduri mai înalte decât cerul, necazuri strâns legate de umilul pământ…

Binecuvântaţi-L pe Domnul, păcate spălate şi iertate…

Binecuvântaţi-L pe Domnul, păcate ispăşite şi reparate.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, nedreptăţi devenite slujitoare ale mântuirii.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, călăi absolviţi şi victime voluntare.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, voi cei uitaţi de care Dumnezeu îşi aduce aminte…

Binecuvântaţi-L pe Domnul, nerecunoştinţe primite cu blândeţe…

Binecuvântaţi-L pe Domnul, secrete aflate în adâncul sufletelor…

Binecuvântaţi-L pe Domnul, minciuni îngenuncheate în faţa adevărului.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, taine şi uluiri.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, chemări, aşteptări şi căutări.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, urgii făcute pentru a fi reparate.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, speranţe făcute pentru a fi depăşite.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, nerăbdări făcute pentru a fi domolite.
Binecuvântaţi-L pe Domnul, piedici făcute pentru a fi învinse.

Binecuvântaţi-L pe Domnul, tenebre şi iluminări…
Binecuvântaţi-L pe Domnul, extaze şi căderi.
Binecuvântaţi-L pe Domnul, istoviri şi agonii…
Binecuvântaţi-L pe Domnul, ofrande şi sacrificii, voturi şi jurăminte, daruri oferite şi niciodată reluate.
Vise şi dorinţe, binecuvântaţi-L pe Domnul…
Sfinte şi preafericite neştiinţe date nouă, binecuvântaţi-L pe Domnul…
Taine ale Providenţei şi ale mântuirii, pitite până şi în cele mai mici lucruri, binecuvântaţi-L pe Domnul..

Morţi şi rămăşiţe, binecuvântaţi-L pe Domnul.
Moarte dată mie, binecuvântează-L pe Domnul!
Cadavru, care vei fi al meu, binecuvântează-L pe Domnul!
Lucruri ce vă veţi naşte din mine când nu voi mai face parte din această lume, binecuvântaţi-L pe Domnul.

Tăceri aşternute pe memoria mea, binecuvântaţi-L şi voi pe Domnul.

Suflete, suflete al meu, care în veci nu vei muri, strigă-ţi eternitatea, de pe acum începută, binecuvântându-L, chiar în această clipă, veşnic, pe Domnul.

AVENTURA RUGĂCIUNII

GÂNDURI ALE FERICITULUI VLADIMIR GHIKA DESPRE RUGĂCIUNE

Rugăciunile, căi şi călăuze...

Cuvântul omului regăsit: „La început era rugăciunea".

Mâinile depărtate, ridicate spre cer în rugăciune, ca pentru a-l ridica şi mai sus.

Nimeni nu ne poate împiedica să ne rugăm. Şi nimeni nu poate şti dacă şi cum ne rugăm.

Toate violenţele din afară nu pot împiedica o rugăciune să se înalţe spre Dumnezeu şi cu atât mai puţin să fie ascultată.

Rugăciunea porneşte de foarte de jos pentru a merge foarte sus. Şi ea urcă foarte sus numai dacă are, ca săgeată şi coardă a arcului, reculul umilinţei, cu forţa şi tensiunea iubirii.

Rugăciunea merge mai repede decât lumina şi mai departe decât ea.

Rugăciunile, aventuriere sacre.

Rugăciunea alipeşte neputinţa de atotputernicie.

Tot aşa cum Dumnezeu ne face confidenţe, nici rugăciunile noastre nu sunt indiscreţii.

Rugăciunea mea e mizerabilă, dar ea este tot ce pot da.

Ce e mai liber ca o rugăciune? Rugăciunea: imaginea libertăţii înseşi.

Există rugăciuni care constau în tăcere.

Există rugăciuni care umblă, altele care zboară, altele care sar, altele care transportă... etc.

Rugăciuni mai răbdătoare şi mai pline de viaţă decât obstacolele.

Trebuie să locuim în rugăciunile noastre.

Să te rogi, asta eliberează. Omul care se roagă face o mărturie a libertăţii, şi cu privire la Tot şi deasupra a toate.

Când te rogi, nu uita să iubeşti.

A te ruga pentru cineva este modalitatea cea mai pură, cea mai dezinteresată de a te gândi la el, chiar şi în afara credinţei.

Să te gândeşti, să te rogi pentru cineva este cea mai bună manieră de a te gândi la tine însuţi şi de a te ruga pentru tine.

Rugaţi-vă unii pentru alţii – şi fără a fi forţaţi de vreo lege.

Cinstea şi bucuria de a ne ruga unii pentru alţii.

Ori de câte ori o persoană îţi face rău, roagă-te pentru ea; ori de câte ori un lucru îţi face rău, sfinţeşte-l prin binecuvântarea ta.

Rugăciune: pentru toţi cei pe care i-aţi dus spre rău.

A ne ruga lui Dumnezeu este un har. A ne ruga bine Lui este un altul şi unul nou.

Nu doar *să ne rugăm* din toată inima şi la anumite ore – nu doar *să ne folosim* cu sfinţenie de rugăciune, ci *să fim* rugăciune.

Să gândim rugându-ne, să ne rugăm gândind, aici e totul.

Rugăciunea cea mai personală şi cea mai intimă nu este niciodată izolată.

O întâlnire a rugăciunilor, ce lucru frumos!

Dacă *îţi place* să te rogi, lui Dumnezeu *îi va plăcea* să te asculte.

A te ruga *pentru altul* te pune alături de Dumnezeu.

Rugăciunea cea mai ascultată şi cea mai împlinită nu face din Dumnezeu o marionetă a omului.

Pentru cel obişnuit să se roage, forma lucrurilor se schimbă şi capătă amplitudine şi profunzime. Cerul nu mai este doar o imensitate, ci este ca o explozie. Sufletul nu mai este un mister vag, ci un abis.

Din anumite puncte de vedere, lumea este o memorie a rugăciunilor.

Rugăciunea devenită suferinţă, şi suferinţa devenită rugăciune.

Rugăciunea la antipozii hazardului şi chiar mai liberă decât el.

Nu există complot mai anevoie de descoperit şi de dezamorsat decât cel al rugăciunilor.

Rugăciunea poate răsturna destinele lumii până dincolo de aştrii cei mai îndepărtaţi.

Gândul schimbă faţa pământului, iar rugăciunea pe cea a cerului.

Noi trăim în compania activă a rugăciunilor.

Rugăciunea, o frântură din veşnicie.

Rugăciunea neîmplinită valorează adesea mai mult şi merge adesea mai departe decât una împlinită; ea depăşeşte scopul propus de noi, pentru a se îndrepta către un scop misterios şi superior pe care Dumnezeu i-l acordă. – Nu mai este scopul tău, ci scopul lui Dumnezeu.

Utilitatea efortului inutil. Şi a rugăciunii neîmplinite.

Cine se duce în deşert ca să se roage nu e un dezertor. Cine dezertează de la rugăciune este un dezertor faţă de toţi, şi se aruncă într-un deşert înspăimântător.

Fie ca mâinile tale să se roage cu rugăciunea muncii sau a pomenii atunci când capul sau inima îţi sunt grele şi rebele.

Ne simţim puţin înclinaţi spre rugăciune? Trebuie să ne rugăm atunci cu încăpăţânare şi mai mult timp – a simţi că riscăm să nu ne rugăm sau să ne rugăm imperfect înseamnă a primi un

semnal că avem mai mult ca niciodată nevoie să ne rugăm.

Peste tot pe unde treci, lasă o rugăciune. Peste tot unde faci o oprire, depune o binecuvântare. În orice loc din care trebuie să fugi, aruncă o chemare şi frânge-ţi inima pentru a dărui o bucată din ea.

Uneori, înainte de a te ruga, mulţumeşte mulţimii de necunoscuţi vii sau morţi care, în această lume sau în cealaltă, ţi-au permis să faci aceasta.

Mâini care se unesc pentru a se ruga; mâini care se strâng pentru a se uni, mâini care se întind pentru a binecuvânta, mâini care se încrucişează pentru a încheia, mâini care se lansează pentru a ajuta, mâini care se întredeschid pentru a dărui.

Roagă-te şi vei urca colinele; roagă-te şi vei vedea orizontul mărindu-se; roagă-te şi vei escalada munţii; roagă-te şi vei urca cu un zbor mereu mai sigur, în plin azur; roagă-te, şi vei plana deasupra abisurilor; roagă-te şi vei deschide cerurile; roagă-te şi te vei arunca în sânul lui Dumnezeu.

ADAOS
PRINCIPALELE RUGĂCIUNI CREŞTINE

SEMNUL SFINTEI CRUCI

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

CREZUL

Cred în Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, Creatorul cerului şi al pământului. Şi în Isus Cristos, Fiul Său unic, Domnul nostru, care s-a zămislit de la Duhul Sfânt, s-a născut din Maria Fecioara; a pătimit sub Ponţiu Pilat, s-a răstignit, a murit şi s-a îngropat; s-a coborât în iad, a treia zi a înviat din morţi; s-a suit la ceruri, şade de-a dreapta lui Dumnezeu, Tatăl atotputernicul; de unde are să vie să judece pe vii şi pe morţi.

Cred în Duhul Sfânt; Sfânta Biserică catolică; împărtăşirea sfinţilor; iertarea păcatelor; învierea morţilor; viaţa veşnică. Amin.

TATĂL NOSTRU

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău; vie împărăţia Ta; facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri; şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuieşte de cel rău. Amin.

BUCURĂ-TE, MARIE

Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine, binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul trupului tău, Isus.

Sfântă Marie, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi, păcătoşii, acum şi în ceasul morţii noastre. Amin.

DOXOLOGIA

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, precum era la început şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

NOTA EDITORULUI

Textele din culegerea de faţă au fost selectate din publicaţiile dedicate Fericitului Vladimir Ghika de-a lungul timpului, în ţară şi în străinătate, precum şi din scrierile edite sau inedite ale Monseniorului însuşi. Lista surselor edite poate fi consultată pe site-ul www.vladimirghika.ro; transcrierea textelor inedite (secţiunea de *Gânduri despre rugăciune*) a fost făcută după manuscrisele păstrate în Arhiva „Vladimir Ghika" a Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Bucureşti.

Mulţumim pe această cale tuturor celor care s-au ocupat de culegerea şi îngrijirea textelor, autorilor de rugăciuni, precum şi traducătorilor, lectorilor şi corectorilor. Tuturor, cunoscuţi sau necunoscuţi, Domnul să le dea binecuvântarea Sa pentru truda depusă.

CUPRINS

Cuvânt înainte p. 1

Rugăciuni la Fericitul Vladimir Ghika p. 4

Invocaţii către Fericitul Vladimir Ghika p. 8

Novenă pentru discernământ spiritual p. 11

Acatistul Fericitului Vladimir Ghika p. 36

Acatistul Maicii Domnului p. 40

Pe drum cu Monseniorul Ghika – Rugăciuni compuse de Fericitul Vladimir Ghika p. 57

Calea Crucii cu rugăciuni ale Fericitul Vladimir Ghika p. 86

Ora Sfântă p. 97

Aventura rugăciunii. Gânduri ale Fericitului Vladimir Ghika despre rugăciune p. 108

Adaos – Principalele rugăciuni creştine 114

Nota editorului p. 116